

Молода Україна

журнал українського демократичного молоді

РІК ВИДАННЯ XXX

ГРУДЕНЬ — 1980 — DECEMBER

Ч. 295

ISSN 0026-9042

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

В Канаді:

B. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario

Leo Lupul
130 Pilkington St.
Thorold, Ont. L2V 1B4

T. Boyko
2582 Cornwall Dr.
Penticton, B.C.
Y2A 6X3

В США:

Головний представник
Alex Poszewanyk
5240 N. Le Claire Ave.
Chicago, Ill. 60630

Iw. Ivahnenko,
72 Feather Bed Ln.
Hopewell, N. J. 08525

L. Jemetz,
2941 Amboy Road,
Waukesha, N. Y., 13164

W. Ponomarenko,
5802 Vandalia Ave. S. W.
Cleveland, Ohio, 44144

У зах. Німеччині:

Mychajlo Ihnatenko
2. Hamburg — Wandsbek,
Lesserstr. — 225
West Germany

В Англії:

A. Bondarenko
78 Kensington Park Rd.
London W. 11, — England

МОЛОДА УКРАЇНА

Видає Центральний Комітет
Об'єднання Демократичної
Української Молоді.

Голова ЦК: В. ПЕДЕНКО

Редакція:

В. Вакуловський, Л. Лішина,
С. Голубенко, Ю. Криволап
В. Родак, А. Лисий, О. По-
шиваник, Л. Павлюк.

Адміністратор З. Корець

MOLODA UKRAINA

A Ukrainian Monthly Magazine.
Published by the Central Committee
of the Ukrainian Canadian Youth
Association ODUM.

in USA — Association of American
Youth of Ukrainian Descent.

President: V. PEDENKO
18 Henderson Ave.
Thornhill, Ont., Canada
L3T 2C0

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата

У США, у Канаді і в Україні ..... 9.00 доларів
Ціна одного примірника: 1.00 дол.

В Австралії ..... 6.50 дол. (австрал.)
Ціна одного примірника: 70 центів

В Англії і Німеччині ..... 7.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 80 центів (америк.)

В усіх інших країнах Європи ..... 6.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 65 центів (америк.)

В усіх країнах Південної Америки ..... 5.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 50 центів (америк.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає останнє число журнала, за яке заплачено передплату.

За зміну адреси просимо присилати поштові значки або інтернаціональні купони (international coupons) на суму 25 канадських центів.

Редакція не приймає матеріалів без підпису автора і застерігає за свою право скорочувати статті і правити мову; рукописів не повертає.

Статті підписані прізвищем або ініціалами автора не завжди відповідають поглядам редакції.

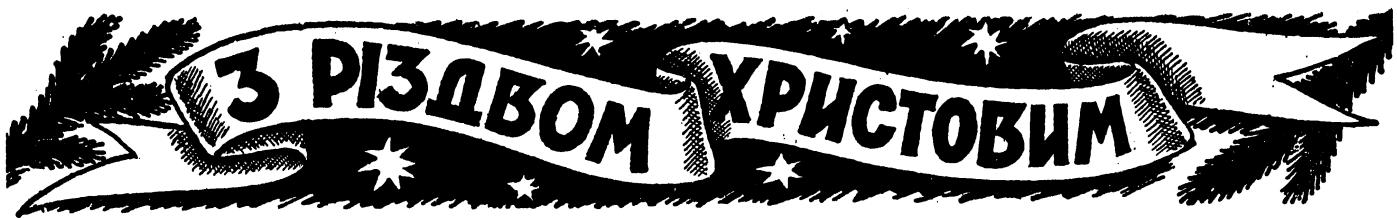
За зміст і мову оголошень редакція не відповідає.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати:

MOLODA UKRAINA,
Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T2

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: Поезії — Г. Черінь, О. Гай-Головко. М. Вірний — Свято в Герцеговині. Привіти з нагоди Ювілейного З'їзду ОДУМ-у. Д. Якута — Українська діаспора і перспективи ОДУМ-у в наступнім десятилітті. Другий світовий конкурс для молоді ім. М. Бек. З одумівського життя і праці. Сторінка Юн. ОДУМ-у.

На обкладинці: Малюнок над Престолом в Українській Православній Катедрі Св. Володимира в Торонто.

,Нова радість стала.“

Sostenuto.

Аранж. на форт. Д. Січинського

Нова радість стала, яка не бувала:
Над вертепом звізда ясна світло засіяла.

Де Христос родився, з Діви волотився
Як чоловік пеленами убого повився:

Ангели співають, славу — честь звіщають,
На небесах і на землі мир проповідають.

Просим Тебе, Царю, небесний Владарю:
Даруй літа щасливїй цьому господарю!

Дай нам мирно жити, Тобі угодити
І з Тобою в царстві Твоїм по вік віки жити!

Микола ВІРНИЙ

СВЯТО В ГЕРЦЕГОВИНІ

(З недрукованої збірки коротких оповідань "Різні долі")

Михайло напіврозглянувшись, приліг на ліжко, яке стояло за ширмою в лікарському кабінеті. Знадвору, крізь відчинене вікно, долітав гомін козаків-санітарів та їх побратимів.

Задрімав. Хтось постукав у двері. Намір встали подолала втома, яка млюсним теплом все більше й більше опановувала тіло. Обхід хворих вже зробив. Їх небагато й несерйозно хворі.

Тріскотіння в печі деякий час дратувало, пе-ребивало сон. Нарешті в печі погасло. Не долітав уже й гомін знадвору. Голова обважніла від різних думок і непорушно лежала на подушці. Очі деякий час вдивлялися в одну крапку на стелі. А я ось, повіки, наче важкі бетонні завіси, повільно замкнулися і з-під них викотились слізинки. Михайло важко зітхнув... Кришталеві слізинки відірвались і покотились, покотились... Потім прийшов сон...

**

Снилося Михайлові, як стоїть біля матері. Навколо родичі, знайомі. Багато їх. Всі вітають з успішним закінченням медичного Інституту. Бажають здоров'я, дальших успіхів...

Стіл вгинався від печеного, смаженого й вареного. Чого тільки на ньому не було. І звідки набралось стільки курятини, гусятини, телятини?

Сіли за стіл. Батько вроочисто наливав гостям чарки. Випили за Михайла. А він дивився на страви, приготовані заради нього батьками і згадував своє студентське недоідання. Матір припрошуvalа гостей...

...Михайло ворухнувся. В горлі підкотився клубок і знову побачив усі сні рідну хату. Та вона, нібито, не та. Не ті меблі, а в кутку перед образком з лампадкою на колінах стоїть матір. Вона сама. Вона молиться. Вона така втомлена, виснажена. На столі ні крихітки хліба. Матір щось шепоче. Її висохлі губи леді-леді ворухаються. Михайло хоче покликати матір, та боїться налякати. Ось материні губи затремтіли, а з очей потекли слізки... Течуть, течуть...

Матір плакала й молилася за нього і брата, який ще в революцію зник. Щоправда, років із двадцять тому, добре люди принесли вісточку, що брат живий і здоровий, живе й працює в Чехословаччині. Давно це було. А тепер знову закрутилось в світі, знову війна, яка й другого сина забрала.

— Мамо..! Рідна моя, незабутня, дорога, єдина нене..! Якби ви знали, як тужу за вами...

Ні, не чує матір. Шепоче й хреститься, а з очей далі течуть, течуть слізи...

...Сон зникає, уривається так же несподівано, як і з'явився...

— Чому він зник? Чому все зникає? Чому зникає те, за чим душа тужить? Поверніться, поверніться! Я хочу бачити вас... Мамо, я хочу бачити вас не само й не на колінах. Будьте такі, як тоді, в товаристві батька, рідні, сусідів. Мамо, я хочу знову бачити дитинство поруч вас... Щось заважає мені, мамо. Чиясь невидима рука торкається моого плеча. Невже Святий Михайло прийшов, щоб допомогти мені зустрінутись з вами? Невже... Ні, він зник. Все зникло. Все кудись поділось...

Сновидіння зникло і прийшло забуття. На землю спускався Святвечір...

**

Вранці Михайло вийшов надвір.

— Боже, які чудові ранки в цій Герцеговині! Вітаю тебе, прекрасний краю! Вітаю з Різдвом Христовим!

Повернувшись до хати, Швидко поснідав і пішов до хворих. А від них вийшов на вулицю.

— Боже, які чудові гори!...

**

Гори Герцеговини не любили чужинців. З підозрою ставились вони і до Михайла, хоч і не кривдили його, бо був доброю людиною. Так говорили про нього місцеві люди. Багатьом з них він допомагав, особливо хворим діткам. Тому й минала його кара гірських месників. А не було дня, щоб хтось з чужинців не зникав у цих, на вигляд привітних і прекрасних, горах.

Михайло знову про це, особливо, коли таємничо зникав якийсь німецький офіцер. І знову, що це була робота місцевого населення, місцевих патріотів. Навіть одного разу мимоволі був свідком викрадання німця. Бачив і знову багато більше відколи прибув у цей край з козацькими частинами. Спочатку побоювався, що його чекає те саме, що і німецьких офіцерів. Бо ж, і він прийшов сюди окупантам. Та, коли близче познайомився з місцевими людьми, посмілив і часто вже відвідував своїх знайомих, лишаючи на своїй квартирі автомат.

**

Чим вище, тим крутішою ставала гірська стежка й відпочивати доводилось частіше.

— І як по цих стежках ходити? А місцеві люди звикли, та ще й з якимсь тягарем.

Підійшов до хати знайомого герцеговинця Мато. Він зрадів гостеві, який привітав з Різдвом Христовим і роздав подарунки господарям і діткам. Господар запросив сіdatи. Хата була прибрана на свято. Ніздрі лоскотали дим з печі та пахощі різних страв.

Мато поставив на стіл пляшку домашнього вина, частував доброго й бажаного гостя, дарма, що він був чужинцем. Випили раз, вдруге. А вино старе, хмільне...

Та не довго тривало частування. Знадвору почались голоси. Коли вийшли з хати, побачили, як гірською стежкою йшли оброєні до зубів гітлерівські солдати і козаки. Вони йшли з облавою на партизанів.

Михайло попрощався з приятелем Мато і пішов назад до Містечка. Зустрівся зі знайомим козацьким сотником і порозмовляв з ним. Той був лихий, що довелось на саме Різдво у гори йти. Лаявся.

— Коли взявся за гуж, не кажи, що не дуж...
— Хотів пожартувати Михайло.

А сотник на те, ще раз вилаявся...

**

У гори йшли чужинці... Неохоче йшли, як неохоче. Дехто з них лаяв начальство і гори, і самих себе...

А за деякий час заговорили гори. Луною покотилася стрілянина, вибухи гранат...

Гори Герцеговини вогнем вітали непроханих гостей в день Різдва, останнім перед кінцем Другої світової війни.

**

Санітари несли поранених ледь тримаючись на ногах. Деякі поранені козаки самі йшли. А гори не вгамовувались, їх стежки рясно зрошувала кров німців і козаків.

А поранених несли й несли. А поранені йшли та йшли.

— Чи залишиться хтось живий? Чи хоч половина повернеться?

За кожною скелею, за кожним каменем чатувала смерть на чужинців.

Ой, не любить Герцеговина непроханих гостей на свято, ох, як не любить!

Не треба, не треба було їм в гори йти чужі, ні на Різдво, ні будь-коли...

**

Від одного пораненого до другого пораненого ходив втомлений лікар. А в горах все ще лунала стрілянина і вибухи гранат. Не здавались гори...

Тільки гірська річка Меретва знала, що тоді думав Михайло. Її швидкі бурхливі води ніби глузували з чужинців, б'ючи їх мертвими тілами об крути, скелясті береги. Її байдуже було, звідки приходили ці чужинці — чи з німецьких міст, чи з наддніпрянських, кубанських, донських степів, чи з чужих, даліших гір, які своєю красою може й не поступалися герцеговинським горам.

Нестримний, бурхливий потік Меретви підхоплював, ніби бавлячись, тіла чужинців і ніс їх далі — в чуже, далеке від їх рідного краю море...

СВЯТОЧНЕ ПОЗДОРВЛЕННЯ

З Празником Різдва Христового і Новим Роком Секретаріят Світового Конгресу Вільних Українців і його Президія вітають Український Нарід на Рідних Землях та у вільному світі, ієрархів, духовенство й пасторат Українських Церков, незалежних борців-патріотів в Україні, проводи Українських громадських надбудов, їхні складові Організації й членство —

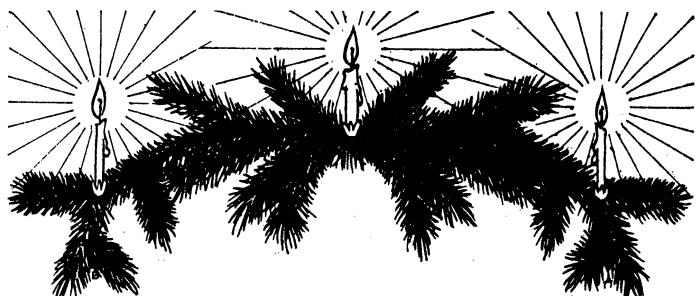
Радісним привітом —

"ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!"

та сердечним побажанням —

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Президія Секретаріату СКВУ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Від імені громадян і Уряду Онтаріо я з величким задоволенням і насолодою надсилаю Вашим читачам мої найкращі побажання до Великого Свята Різдва Христового.

Святкуючи Народження Христа людство протягом віків знаходило мир, радість і доброзичливість.

Отже, коли нас ще раз охоплює дух святкування Різдва Христового і ми від широго серця поділяємо нашу радість і наші блага, побажаємо, щоб любов, щедрість і співчуття Різдвяного сезону залишилися з нами назавжди і розповсюджувалися на весь наш неспокійний світ, щоб принести мир на землі і братство серед людей.

Я хочу висловити мою щиру подяку Вам за все, що Ви протягом років своєю працею і серцем давали для зміцнення Канади і збагачення її унікальної багатокультурної спадщини, і мої найкращі побажання, щоб Різдво 1980 року було щасливим і радісним для Вас і Ваших рідних.

ВІЛЬЯМ ДЕЙВІС
Прем'єр Провінції Онтаріо

Грудень, 1980 р.

3 РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ ТА НОВИМ РОКОМ

сердечно вітаємо

Український народ на Батьківщині та у вільному світі, архиєреїв українських церков, братні організації, всіх членів ОДУМ-у, Товариства Одумівських Приятелів, дописувачів, читачів і передплатників журнала "Молода Україна", симпатиків і прихильників ОДУМ-у та бажаємо всім радості, здоров'я і всього найкращого в праці й житті.

**Головні Ради Старших Виховників ОДУМ-у в США, Канаді та Німеччині
Центральний Комітет ОДУМ-у
Редакція та Адміністрація журналу "Молода Україна"**

СПИСОК ОРГАНІЗАЦІЙ, ЯКІ ПРИСЛАЛИ ПІСЬМОВІ ПРИВІТИ З НАГОДИ 30-ЛІТТЯ ОДУМ-У

1. Іх Блаженство Владика Мстислав, Митрополит УПЦеркви в США
2. Український Конгресовий Комітет Америки (УККА)
3. Централя Українських Кооператив Америки (ЦУКА)
4. Український Демократичний Рух (УДР)
5. Асоціація Українців в Америці
6. Об'єднання Українців Революційно-Демократичних Переконань в США (ОУРДП)
7. Організація Державного Відродження України (ОДВУ)
8. Рада Прихильників Української Народної Республіки
9. Спілка Української Молоді Америки (СУМА)
10. Організація Української Молоді Пласт
11. Світовий Конгрес Вільних Українців (СКВУ)
12. Українська Вільна Академія Наук (УВАН) в США
13. Школа Гри на Бандурі
14. Демократичне Об'єднання Бувших Репресованих Українців з-під Європейської Ради (ДОБРУС)

СПИСОК ОРГАНІЗАЦІЙ ТА ПРІЗВИЩА ПРЕДСТАВНИКІВ, ПРИСУТНІХ НА ЮВІЛЕЙНОМУ БЕНКЕТІ 5-ГО ЛИПНЯ 1980 Р. З НАГОДИ 30-ЛІТТЯ ОДУМ-У

1. УККА — мгр. Іван Базарко
2. Консисторія УПЦ в США — о. Артемій Селепіна
3. Семінарія Св. Софії УПЦ в США — о. Франко Істочин
4. Об'єднання УП Сестрицтв Америки — п-ні Валентина Кузьмич
5. З. П. У. Гельзінської Групи — ген. Петро Григоренко
6. НТШ — д-р Євген Федоренко
7. УВАН — д-р Королецький
8. УБС — д-р Р. Ричок
9. УНС — п. Василь Оріховський
10. Конф. Українських Молодіжних Організацій

- д-р Аскольд Лозинський
11. Пласт — п-ні Коропецька
12. СУСТА — п-на Роксоляна Стойко
13. СУСК — п. Дмитро Якута
14. УРДП — д-р М. Воскобійник
15. ОУРДП — мгр. Юрій Нагорний
16. УККА, Відділ Нью-Йорк — п. Олександр Клецов
17. Комітет Побудови Пам'ятника митр. В. Липківському — інж. Олексій Шевченко
18. Братство св. Андрія Первозванного при Церкві-Пам'ятнику — п. В. Несенюк
19. Сестрицтво Св. Покрови при Церкві-Пам'ятнику — п-ні П. Крючко
20. Кредитівка св. Андрія в Бавнд-Брук — п. Михайло Шульга

СПИСОК ЧЛЕНІВ Ц. К. ОДУМ-У, ПРИСУТНІХ НА ЮВІЛЕЙНОМУ БЕНКЕТІ 5-ГО ЛИПНЯ 1980 Р. З НАГОДИ 30-ЛІТТЯ ОДУМ-У

Президія ЦК

1. Мгр. Віктор Педенко СВП — Голова
2. інж. Олексій Пошиваник СВП — Перший Заступник Голови, Організаційний Референт
3. Д-р Юрій Криволап СВП — Другий Заступник Голови, Референт Юнацтва, Член Команди Виховників ОДУМ-У
4. п-нна Олена Багнівська СВП — Секретар
5. п-нна Віра Коновал СВП — Пресовий Референт

Члени ЦК

1. Андрій Шевченко СВП — Голова ГР Коша СВ ОДУМ-У США
2. Олександр Харченко СВП — Голова ГР Коша СВ ОДУМ-У Канади
3. Микола Самокишин СВД — Голова ГУ ТОП-у в США
4. Іван Данильченко СВП — Голова ГУ ТОП-у в Канаді

**СПИСОК КОЛИЩНІХ ГОЛІВ ГОЛОВНИХ УПРАВ
ОДУМ-У США І КАНАДИ, ПРИСУТНІХ НА ЮВІ-
ЛЕЙНОМУ БЕНКЕТІ 5-ГО ЛИПНЯ 1980 Р.
З НАГОДИ 30-ЛІТТЯ ОДУМ-У**

США:

1. Іван Павленко
2. Роман Лисяк
3. Євген Кальман
4. Данило Завертайло
5. Віктор Росинський
6. Володимир Григоренко
7. Антон Філімончук
8. Олексій Пошиваник
9. Віктор Войтихів

Канада:

1. Віктор Педенко
2. Леонід Ліщина
3. Микола Мороз
4. Раїса Ліщина

**СПИСОК КОЛИЩНІХ ГОЛІВ ЦЕНТРАЛЬНОГО
КОМИТЕТУ ОДУМ-У, ПРИСУТНІХ НА ЮВІЛЕЙ-
НОМУ БЕНКЕТІ 5-ГО ЛИПНЯ 1980 Р. З НАГОДИ
30-ЛІТТЯ ОДУМ-У**

1. Мгр. Юрій Нагорний	1953—54
2. Д-р Євген Федоренко	1955—65
3. Мгр. Микола Француженко	1965—67
4. Д-р Юрій Криволап	1967—77

**Їх Блаженство Владика Мстислав
Митрополит УПЦеркви в США**

18 червня 1980 р.

**ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМИТЕТ ОБ'ЄДНАННЯ
ДЕМОКРАТИЧНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ**

ВПоважаний Пан Андрій Шевченко, голова
Ділового Комітету Ювілейних Святкувань
Бавнд Брук, Н. Дж., ЗСА

Високоповажаний Пане Голово,

З Вашого листа/запрошення з дня 30 травня ц.р., ми з приємністю довідалися про Ювілейний З'їзд Об'єднання Демократичної Української Молоді ЗСА та Канади, присвячений 30-літтю ОДУМ-у, що відбудеться у днях 4-6 липня цього року у Бавнд Брук, Нью Джерзі.

Як організація української молоді на наших поселеннях поза Україною, ОДУМ здобув собі три可谓і місце серед інших організацій української молоді своєю віданістю справі виховання української молоді, збереженні її української ідентичності та вирощуванні її на надійну зміну в боротьбі за права українського народу на незалежне державне буття на своїй прадідній землі.

Високо оцінюючи працю ОДУМ-у за останніх 30 літ, сердечно вітаємо Президію та учасників З'їзду і бажаємо ОДУМ-ові безперебійного розвитку і росту для охоплення у своїх рядах української молоді, зокрема тієї, що в ніяких наших організаціях ще не охоплена.

Бажаючи Вам багато успіхів у Вашій праці на майбутнє, остаемось —

З правдивою пошаною,

За Президію СКВУ
М. Плав'юк, президент

B. Безхлібник, генеральний секретар

**ПРИВІТ ЇХ БЛАЖЕНСТВА ВЛАДИКИ МСТИСЛАВА
УЧАСНИКАМ ЮВІЛЕЙНОГО З'ЇЗДУ ОДУМ-У
США Й КАНАДИ**

Дорогий і любий Др. Юрій:

Прошу привітати від мене всіх учасників з нагоди 30-ліття існування ОДУМ-у, та побажати їм успіху та творчого зусилля на майбутнє.

Відзначення 30-ліття ОДУМ-у в Савт Бавнд Брук, це не припадок, а повна глибокого й символічного змісту подія, до якої довело Боже Провидіння.

Молюсь Господа, щоб всі учасники цієї знаменної події чулися і зрозуміли, яким почесним обов'язком Господь обдаровує ОДУМ, як невід'ємну частину нашої Церкви мучениці й страдниці.

Шкодую, що лікарі унерухомили мене. Проте, душою, серцем і думками я з всіма Вами в цій урочистості в житті ОДУМ-у подій.

Моє єдине бажання є, щоб наша Семінарія мала широку серед своїх студентів хоч одного доброго одумівця.

Щастя у всьому Вам Боже!

Душою й серцем

МСТИСЛАВ, Митрополит

Д-ру Ю. Криволапові
Голові Ювілейного Комітету
С. Бавнд Брук, Нью Джерзі

ДО ХВАЛЬНОЇ УПРАВИ
ОБ. ДЕМОКРАТИЧНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

Бріджвотер, Н. Дж.
4. VII. 1980

Вельмишановні!

Екзекутива Українського Конгресового Комітету Америки дякує за запрошення на святкування 30-літнього ювілею молодечої організації в суботу 5-го липня 1980 р. в осередку УПЦ в Бавнд Бруку.

Інформуємо Вас, що делегатом Українського Конгресового Комітету Америки на Вашій імпрезі буде Адміністративний Директор УККА Іван Базарко.

Вітаємо Управу Об'єднання, як і всю молодь, згуртовану в рядах ОДУМ.

Прийтіть вислови моєї глибокої до Вас пошани.

Іван Базарко
Адміністративний Директор

**

25 червня 1980 р.

ДО ОБ'ЄДНАННЯ ДЕМОКРАТИЧНОЇ
УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

ПРИВІТ З НАГОДИ 30-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ

Дорогі Друзі!

Сьогодні припав мені милив обов'язок привітати від імені Крайової Пластової Старшини в США — Об'єднання Демократичної Української Молоді з його 30-літтям.

Хоч виховні методи обох організацій дещо різняться, мета виховання — та сама: виплекати в юних душах української молоді пошану до церкви, любов до рідної мови та культури, гордість зі світлого історичного минулого українського і роду.

Навчити жити і поступати після християнських і демократичних засад пошани до людини і толеранції.

В обличчі народовбивчої політики советських загарбників на Україні і поступового нищення найбільших цінностів та надбань — таке виховання нашої молоді на еміграції стає не тільки потрібне, але конечне.

Бо саме на плечах цього молодого покоління та їхніх дітей лежить тягар ці найбільші цінності кожного народу: мову, культуру і традиції — зберігати, вивчати та розвивати в обставинах вільного світу. Коли нам вдастся виростити бодай невелике число таких молодих людей, з почуттям відповідальності за долю українського народу, то ми можемо сьогодні думати за його краще, світліше майбутнє.

Тому з нагоди цього ювілею бажаю Вам, щоб за наступних 30 років ми могли б похвалитися, що з наших рядів такі люди вийшли! — а це завдяки зусиллям і посвяті виховників Вашого

Об'єднання і їхніх батьків, що зрозуміли вагу принадлежності дітей до української молодечої організації.

Щасти Вам, Боже!

пл. сен. Наталія Коропецька
голова Виховного Сектора КПСтаршини

**

ДО ПРЕЗИДІЇ
ЮВІЛЕЙНОГО З'ЇЗДУ ОДУМ-У

Ви відзначаєте 30-ліття Вашої діяльності на Американському континенті. Ми знаємо, що для цього Ви вкладали багато зусиль і подолали багато труднощів, бо ви створили зовсім нову організацію без традицій і фахових провідних кадрів.

Ви створили демократичне Об'єднання молоді, яке своєю платформою зробило позитивний вплив на всі українські молодечі організації. За це Вам належить подяка і пошана.

Але Ваш з'їзд збігається ще з одною сумною річницею — 50-річчям штучного голоду на Україні, який наш народ пережив у 1932-33 роках і від якого загинуло мученицькою смертю щонайменше 6 мільйонів безневинних українців. Обов'язок української еміграції гідно вшанувати ці жертви комуністичного злочину. Для успішності цієї акції треба пригадати людям цю трагічну подію. Треба перевести віча і маніфестації в місцях більшого скупчення української еміграції, як ми робили перед виданням Білої Книги про чорні діла Кремля. В тій книзі зібрано багато спогадів людей, які пережили голод і втратили тоді своїх родичів і близьких людей. Прошу включити цю справу в повістку денну Вашого з'їзду і виділити кілька одумівців для переведення згаданих віч, особливо серед англомовного населення США, бо наше членство вже старі, хворі люди, які не знають англійської мови. Допоможіть нам, щоб віча були многолюдними, щоб ми не скомпромітували себе перед іншими національними групами. Це буде найліпша відповідь на закид нам усіх "голокостів". Крім Білої Книги, ми видали і розпродали книгу, яку написав безгрошово д-р В. Гришко під назвою "Український Голокост", 1933 р., а П. Царинник уже переклав цю книгу на англійську мову і СУЖЕРО в Канаді видасть її по-англійськи. Допоможіть гідно відзначити півстолітній ювілей знущання над українським народом.

Дякую Вам за запрошення на з'їзд. Я недавно відбув дві операції і не є цілком здоровий і достатньо міцний, але я подбаю, щоб члени ОУРДП і ДОБРУС-у були присутні на вічах в околицях Нью-Йорку.

Бажаю Вам успішного переведення з'їзду.

Голова Гол. Управи ДОБРУС-у
i Заступник Голови Краєвої Управи ОУРДП

А. Гудзювський

ПОЗДОРОВЛЕННЯ

МИ ВАМ БАЖАЄМО ВІД СЕРЦЯ ЩИРО,
ЩОБ У ВАШІМ ДОМІ БУЛО ВСЕ МИЛО,
БУЛО ВЕСЕЛО ВАМ І РОДИНІ —
ЗДОРОВ'ЯМ І ЩАСТЯМ ХАЙ ГОСПОДЬ ВАС ОБДАРУЄ.

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

Цими словами члени одумівського ансамблю бандуристів ім. Г. Хоткевича в Торонто вітають:
 членів Капелі бандуристів ім. Т. Шевченка (Детройт, США), шановного і дорогого Григорія Трохимовича Китастого, адміністратора П. Гончаренка і референта молоді П. Китастого,
 членів одумівських ансамблів бандуристів у Чікаго й Філадельфії (США) та в Ст. Кетеринс з їхніми керівниками — Євгенією Косогор, Петром Гурським і Оксаною Метулинською,
 членів школи кобзарського мистецтва в Нью Йорку (США) з їхнім адміністратором М. Чорним й інструктором Ю. Китастим та всіх бандуристів, які поширяють красу української пісні та кобзарське мистецтво.

Радіємо успіхами і вітаємо ансамбль "Кобзарі" м. Ст. Кетеринс з їхнім п'ятилітнім існуванням і бандуристів з ансамблю ім. Г. Хоткевича в Сіднеї, Австралія (керівник — Петро Держний) з їхнім Великим Святото — 15-літтям свого існування. Хай

"ПІСНЯ ЗАВЖДИ БУДЕ ПОМІЖ НАМИ" (сл. В. Івасюка),

Кобзаря-бандуриста Василя Ємця вітаємо з нагоди його 90-річчя і бажаємо веселих свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року!

Хай Новий 1981 Рік принесе усім радість, здоров'я і успіхи в житті та творчості.

20 червня 1980 р.

20-го червня 1980 р.

ДО ПРЕЗИДІЇ
ЮВІЛЕЙНОГО З'ЇЗДУ ОДУМ-У

Вельмишановні Делегати і Гости З'їзду!

З нагоди 30-ліття існування Вашої організації, Управа Української Вільної Академії Наук у США шле учасникам Ювілейного З'їзду ОДУМ-у палкий привіт і бажання дальшої успішної праці у плеканні громадських, наукових і національних традицій.

Ми віримо, що Ваша жертовна праця над вихованням і об'єднанням української молоді і надалі даватиме щедрі плоди. Нам також буде приємно, якщо з Ваших рядів у майбутньому все більше виходитиме фахівців різних галузів науки.

Нехай цей Ваш Ювілейний З'їзд ще дужче з cementує Ваші ряди в єдину молодечу родину.

Щастя Вам, Боже!

За Управу УВАН у США:

Проф. д-р Ярослав Білінський
Перший Віце-президент
Проф. д-р Василь Омельченко
Генеральний секретар

ДО ОБ'ЄДНАННЯ ДЕМОКРАТИЧНОЇ
УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ, "ОДУМ"

Готель "Марріот"
Соммерсет, Нью Джерзи

Дорога Українська Молоді,
Вельмишановні Провідники!

Юні бандуристи Школи Кобзарського Мистецтва з усіма її відділами, щиро вітає молодечу організацію ОДУМ з 30-літнім Ювілеєм існування, та висловлює признання за так корисну працю для добра української спільноти.

Ваша праця є високо оцінена від свідомих громадян.

Всім провідникам Вашої Демократичної Організації ОДУМ — бажаємо дальших творчих зусиль та ще більших успіхів!

Працюйте далі для прискорення дня воскресення України!

За Управу
М. Д. Чорний

Нью Йорк, 17 червня 1980 р.

ДО ХВАЛЬНОЇ ПРЕЗИДІЇ
ЮВІЛЕЙНОГО З'ЇЗДУ ОДУМ-У США І КАНАДИ
в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дорогі Подруги і Друзі!

Дуже дякуємо Вам за Запрошення на Ваш Ювілейний З'їзд і з приводу цього просимо прияти дружній сумівський привіт від Крайової Управи СУМ-А для усього Вашого Членства, як рівно ж бажаємо успішного переведення цього небуденого З'їзду згідно із наміченою Вашою програмою. Ми віримо, що Ваш Ювілейний З'їзд винесе такі постанови і рішення, які ще краще сприятимуть розвиткові Вашої Організації, яка несе велику відповідальність перед українською Спільнотою у вихованні молодого покоління, яке виростає в чужому довкіллі. Хоч не легке це завдання, однак віримо, що поборюючи всі труднощі, — Ваша праця увінчується великим успіхом, чого бажаємо Вам від усієї сумівської Молоді.

Щасти Вам Боже!

Остаемось з дружнім сумівським привітом.

Честь України! Готов Боронити!

За КУ СУМ-А

Мирослав Шмігель, Голова
Марія Барна, Секретар

**

28 червня 1980 р.

ДО ГОЛОВИ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ
ОБ'ЄДНАННЯ ДЕМОКРАТИЧНОЇ
УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
ВІКТОРА ПЕДЕНКА

На руки 1-го заступника ЦК ОДУМ-у
Олексія Пошиваніка

Дорога Молоде!

Українська Світова Кооперативна Рада і Централі Українських Кооператив Америки сердечно вітає Ювілейний З'їзд Об'єднання Демократичної Української Молоді з нагоди 30-ліття свого існування.

Ми, об'єднання української кооперації, радіємося добрими успіхами організації української молоді, яка постала поза межами рідної землі в тяжких початкових еміграційних обставинах. Ми радіємо, що молодь та діти батьків з-під советської України, які найперші зазнали московсько-комуністичної дійсності, зорганізувалися в Об'єднання Демократичної Української Молоді та вже 30 років працюють з українською молоддю, пропагуючи добре ім'я українського народу, толерантність та демократичні засади.

ОДУМ здобув належне місце в історії української діаспори за 30 років своєї праці.

ОДУМ виховав та дав можливість виховання і розвитку молоді на свідомих українських молодих громадян та громадських провідників, з яких сьогодні чимало є в спільних рядах української кооперації.

Щасти Вам, Боже, на дальші добрі успіхи у наступних 30-ти роках!

Омелян Плешикевич — голова
Української Світової Кооперативної Ради

Роман Мицик — голова
Централі Українських Кооператив Америки

Дмитро Григорчук — голова
Екзекутивного Комітету ЦУКА

**

1-го липня 1980 р.

ДО ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ
ОБ'ЄДНАННЯ ДЕМОКРАТИЧНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ
МОЛОДІ

на руки керівного організатора З'їзду
ВШ. Пана Д-ра Юрія Криволапа
в Катонвілі, Мд.

Світла Президіє, Вельмишановні Панове!

Сердечно вітаємо З'їзд Вашого довголітнього і заслуженого Об'єднання Демократичної Української Молоді із тридцятиріччям існування та гідного й послідовного труду над вихованням нашої молоді.

Ця жертовна праця Ваших Членів, молодих і старших, вже у цій організації вихованих людей, яка запевняє тяглість дій цього так дуже важливого, зокрема під сучасну пору, відтинка нашого громадського життя, що ним є виховання молодого юнацтва, заслуговує на найбільше признання.

У рамках Вашої організації з ідейним змістом і моральними законами, Ви зберігаєте нашу молодь перед небезпечними впливами асиміляційних процесів та ще більш шкідливими впливами довкілля.

Ми певні, що ціла наша спільнота, не тільки в діяспорі, але теж і в нашій поневоленій батьківщині, з подивом глядить на Вашу працю над збереженням нашої ідентичності і самобутності в країнах нашого поселення і її належно оцінює.

Щиро радіючи цим, що маємо змогу і честь Вас привітати від нашої організації Асоціації Українців Америки, бажаємо Вам якнайкращих успіхів і на майбутнє у цьому благородному змаганні та корисній праці для добра нашої молоді і нашої спільноти.

Щасти Вам, Боже!

За Керівні Органи АУА:

Мр. Володимир Сенежак

голова Головної Ради

Д-р Роман Барановський

голова Головної Управи

Дня 1 липня 1980

**З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ ТА НОВИМ
РОКОМ**

в і т а є м о

**ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕМОКРАТИЧНОЇ
МОЛОДІ**

до рук П. Шевченка, голови Ділового Комітету
Бріджватер

Вельмишановний пане Голово!

В імені Управи Світової Федерації Українських Жіночих Організацій шлемо наше щире привітання усьому членству Об'єднання Української Демократичної Молоді з нагоди Вашого 30-річного ювілею. Ваша емблема — ініціали ОДУМ, вплетені в український державний герб Гризуб — це символ Вашої відданості українській національно-державній ідеї, що стала метою Вашої праці. Тож вітаємо Вас усіх, тих, що прийняли цію, поширити свої ряди і розбудовувати ОДУМ, бажаємо Вам скріпити ще більше свою організацію, поширити свої уряди і розбудовувати ОДУМ, плекаючи рідну українську мову, культуру і глибокий національний патріотизм, оснований на нічим незаступній християнській моралі.

На Многая Літа Об'єднанню Української Демократичної Молоді!

З правдивою пошаною

Л. Бурачинська, голова

Г. Царинник, секретарка

**

**ОБ'ЄДНАННЯ ДЕМОКРАТИЧНОЇ
УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ (ОДУМ)**

Високоповажані Пані і Панове!

Прийтіть мої щирі побажання з нагоди славного ювілею Вашої заслуженої організації. Протягом 30 років Ви виховували молодь в дусі високих ідеалів любові до України, допомоги їй у боротьбі за визволення і державність, а одночасно Ви плекали ідеї демократії, як найкращої форми співжиття між людьми і народами. За це належиться Вам подяка від цілої української спільноти. Хай ці ідеали не залишають Вашу організацію і її лідерів і в наступних роках та десятиріччях!

Жалую, що інші обов'язки не дозволяють мені бути разом з Вами в день Ваших святкувань.

Прийтіть вислови правдивої пошани,

щиро Ваш

Роман Ільницький

Форест Гіллс, 14 червня 1980 р.

Український Народ на Батьківщині та у вільному світі, проводи і мирян українських Церков, членів корпорації оселі "Україна", членів ОДУМ-у і ТОП-у та бажаємо всім кріпкого здоров'я, радісних, добрих успіхів у житті і Веселих Свят!

ДИРЕКЦІЯ ОДУМІВСЬКОЇ ОСЕЛІ "УКРАЇНА"

Липень 4, 1980 р.

ДО ПРЕЗИДІЇ

ЮВІЛЕЙНИХ СВЯТКУВАНЬ 30-РІЧЧЯ ОДУМ-У

Від імені Об'єднання Українців Революційно-Демократичних Переконань, як голова ОУРДП я складаю привітання для усіх учасників Ювілейного Свята та бажаю Вам успішного переведення цих ювілейних святкувань, плідної праці та скріplення дружніх стосунків.

Молодь є майбутність народу. Сьогоднішня молодь є завтрашні будівники громадського, культурного і понад усе політичного життя народу.

Про це Ви мусите пам'ятати, що ОДУМ є школа політично-громадських діячів, обов'язком яких є активно включатись у боротьбу за ество української нації за ствердження українського народу.

Ваші ровесники в Україні стали на смертельний змаг з тиранією.

Ви, демократична молодь мусите їх підтримати включенням в актив, що усіма засобами підтримує борців в Україні.

Щасти Вам, Боже!

З пошаною, щиро Ваш

голова ОУРДП Юрій Нагорний

ДО ОДУМ-У

Дорога Молоде!

Вітаю від щирого серця Ювілейний З'їзд ОДУМ-у, з нагоди 30-ліття великої і тяжкої праці за ці 30 років.

Можна чим похвалитися. ОДУМ оправдав себе серед молодечих організацій, здобув пошану і довір'я всього українського загалу.

Прошу прийняти мої подарунки (різьблені тризуби) від щирого серця до всіх Вас, особливо молоді ОДУМ-у.

Бог Вам на поміч!

Михайло Таран

Нокс, Інд., США

**

Понеділок 30 червня 1980 р.

ДО ГОЛОВНОЇ УПРАВИ
ОБ'ЄДНАННЯ ДЕМОКРАТИЧНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ
МОЛОДІ (ОДУМ) В США

на руки Вельмишановного п. І. Павленка

Центральна Управа Організації Державного Відродження України (ОДВУ) та Братні Організації — УЗХ, МУН, Академічне Товариство "Зарево", Український Визвольний Фонд та Союз Ветеранів Українського Резистансу (СВ-УР) щиро сердечно вітають патріотичний корпус Української Молоді — ОДУМ з славним тридцятирічним ювілеєм його існування та позитивного і многогранного вкладу до скарбниці культурних і виховних здобутків українського суспільства у Вільному Світі.

Старше українське громадянство сподівається від вихованих Вашою Організацією культурно-наукових кадрів керівної національно-державницької ролі, яка прискорить привернення і торжество національно-державницького ідеалу 22. I. 1918-1919 р.р.

Щастя Вам, Боже, у дальшій Вашій патріотично-національній діяльності та успіхах!

Центральна Управа ОДВУ:

Голова — Проф. д-р Б. Гнатюк

Генеральний Секретар — П. Байбак

**

ДО ХВАЛЬНОЇ ПРЕЗИДІЇ
ЮВІЛЕЙНИХ СВЯТКУВАНЬ 30-РІЧЧЯ ОДУМ-У

З доручення Голови Ради Прихильників УНР Марусі Бек я маю за честь вітати Вас усіх тут зібраних на цьому величному святі відзначення тридцятирічного трудного, але славного шляху Об'єднання Демократичної Української Молоді, а

через Вас і всю українську демократичну молодь як на чужині, так і в Україні.

Шлях вибраний Вашою організацією 30 років тому був правильний. Це підтверджують події в Україні.

Ваші ровесники в Україні боряться за утвердження прав української нації теж шляхами Вашого вибору, шляхами демократії.

Іх ідеали є ідеали вибраній Вашою організацією — це ідеї Української Народної Республіки.

В останньому документі з України політичні в'язні СРСР пишуть:

"Створений в ході революції 1917 р. уряд УНР (Українська Народна Республіка) передбачав демократизацію політичного життя в Україні. Цей уряд був позбавлений влади окупантійними військами, що прийшли з території Росії в 1918 році. З того часу частина демократично настроєних українців опинилась в еміграції. Справжню турботу про права й інтереси українського народу виявляє не "уряд УРСР", а патріотичні українські організації на вигнанні".

Це визнання ідеалів УНР політичними діячами в Україні й признання для політичної активності демократичної частини еміграції зобов'язує в першу чергу Демократичну Молодь стати активними діячами в спільному демократичному політичному таборі, що бореться за ідеали УНР.

Бажаємо Вам найкращого успіху в праці, весілля в розвагах, але понад усе бажаємо Вам єдності мислення й вірності ідеалам, які вас зродили, вірності ідеалам демократичної народоправної України.

За Гол. Ради Прихильників УНР *М. Бек*
секретар *Всеволод Селенко*
чл. Управи *Ю. Нагорний*

**

1-го липня 1980 р.

В.П. ІНЖ. О. ШЕВЧЕНКО
Бріджватер, Н. Дж.

Дорогий, Достойний Пане Голово,

Не маючи змоги взяти особисто участь у Вашому святкуванні 30-річного ювілею ОДУМ-у, пересилаємо Вам чек, бажаючи одночасно Вам особисто і організації ОДУМ-у лише одного: *Щоб слідуючий ювілей усі ми вже святкували за словами генерала Петра Григоренка на свободній, самостійній ні від кого незалежній українській демократичній Державі!*

Молімо ж Господа Всевишнього поблагословити всі наші змагання до тієї пресвітлої мети.

З любов'ю і віддані Вам у Ісусі Христі

о. Анатолій і Марія Пані-матка Булавки
Настоятель Церкви Св. Архистратига
Михаїла в Балтімор, Мериленд

СЛОВО — ПРИВІТ

ОТЦЯ ІСТОЧИНА, РЕКТОРА СЕМІНАРІЇ
СВ. СОФІЇ, УПЦ В США ПІД ЧАС СЛУЖБИ
БОЖОЇ В НЕДІЛЮ 6-го ЛИПНЯ 1980 Р.
В ЦЕРКВІ-ПАМ'ЯТНИКУ, БАВНД-БРУК,
НЬЮ ДЖЕРСІ

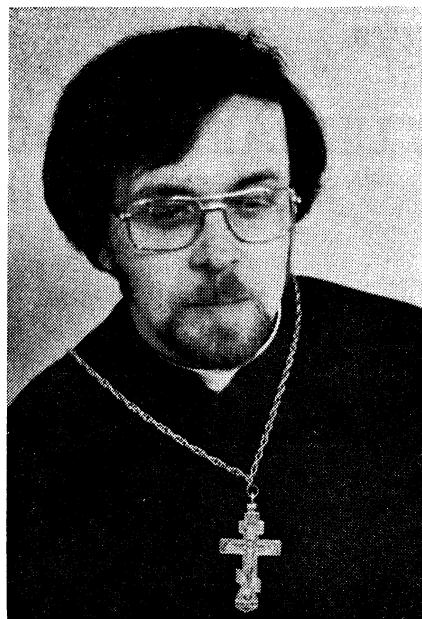
Дорогі у Христі — гості, наші Одумівці!

Дуже втішений був настоятель цієї Церкви-Пам'ятника і Первоієрарх нашої Української Православної Церкви в США й діяспорі Його Блаженство Владика Митрополит Мстислав, коли довідався, що відзначення 30-ліття Вашого зачнування відбудеться в цьому святому осередку.

Завдяки праці Його Блаженства, завдяки людям доброї волі, цей клаптик землі у Святі Бавнд Бруку став духовним, культурним і адміністративним центром нашої рідної Церкви. Це є радісна подія — відзначення 30-ліття молодечої організації ОДУМ-у, і Ви, мої дорогі, завершили цю подію, найвищою молитвою — Євхаристною Літургією.

На жаль, нема серед нас сьогодні того, непотомного духовного провідника й відданого своїй національній справі патріота, нашого батька у Христі, Владики Митрополита Мстислава. Запевняю Вас, що сьогодні Владика Митрополит Мстислав душою й серцем з нами і молиться за всіх нас. Прошу також Ваших молитов за здоров'я нашого духовного батька, особливо під час молебня, що ми відслужимо при кінці сьогоднішнього богослуження.

Часто чуємо такі слова: молодь, це наша майбутність! Дійсно так воно і є! Але часто здається, що ми молоді не розуміємо, часто здається, що ми тієї молоді боїмось. Кажемо, що рідко цю молодь бачимо в церкві, мало серед неї таких, які хотіли б себе віддати церковному і громадському служінню. І якщо в тому є зерно правди, то кого за це обвинувачувати, молодь? Це дуже легко, але чи є в тому сенс? Якщо дійсно молодь не цікавиться церковним і громадським життям, то треба нам старшим і батькам нести вину за це. Бути УКРАЇНЦЕМ, це свята річ, бути українцем у сьогоднішньому світі, у вільному світі, вимагає від кожного багато, вимагає відданости, жертвенности та вірності всьому тому, що охоплює слово "українець" і "українка". Ставимо це питання про те, кого обвинувачувати, тому, що мало молоді буває на церковній та громадській ниві. Байдужість панує, зокрема у вільному світі. Проти тієї байдужості ми мусимо всі боротися. Як отрута, та байдужість проникає в наше особисте життя, церковне й громадське і всі ми у великій чи меншій мірі перебуваємо під її впливом. Ми, люди старшого віку мусимо дати нашим дітям, нашій молоді добрий приклад і в першу чергу приклад здорового духовного життя, фундаментом якого є Христос. Так, як Христос був центром життя наших предків у золотому

Отець Ф. Істочин — Ректор Семінарії
Св. Софії УПЦ в США

віці історії України, так само мусить бути Він центром і нашого сучасного життя, якщо ми серйозно дивимося вперед, з бажанням мати золоте майбутнє. У цьому кожний член Церкви, кожна організація такі, як ОДУМ, УПЛіга, кожна установа українців має відігравати важливу роль, бо ми всі є Божим інструментом. Майбутність залежить від нас — вона є у наших руках. Кажуть, та це є стверджене, що совети нищили і далі хочуть нас знищити. Але часто у вільному світі, ми самі собі більшу шкоду робимо. Вже час перестати дивитись кривим оком на ту чи іншу організацію. Інші погляди також можуть бути здоровими і якщо Христос є керуючим фактором у нашему житті, то все буде можливим, і майбутність для України та для українців у вільному світі буде кращою.

Ви, мої дорогі Одумівці, будьте стовпами нашої рідної Церкви, нашої традиції, нашої культури. Єожим Провидінням, один із Вас уже став священиком, отець Євген Криволап, в нашій рідній Церкві. Дай Боже, щоб таких, як Він, більше було.

Запевняю Вас, що Церква — та Христова установа, тісно пов'язана з життям українського народу, дбає про Вас і хоче Вам допомогти. Будь ласка, допоможіть і Ви Церкві, допоможіть нашему народові чистим, нелицемірним, відданим і творчим життям.

Хай присутність Господа завжди буде з нами!

**МОЛОДЬ ПОТРЕБУЄ БІЛЬШОЇ ОПІКИ
Й ЗАЦІКАВЛЕННЯ СТАРШИХ!**

Dmytro JACUTA

THE UKRAINIAN DIASPORA AND PERSPECTIVES ON ODUM IN THE NEXT DECADE*)

*(Thoughts by a Representative of ODUM's Third Generation
Presented at the 30th Anniversary Conference of the Ukrainian
Democratic Youth Association (ODUM) Saturday, July 5th, 1980,
South Bound Brook, New Jersey)*

Let me begin my discussion on ODUM in the 1980's by making it clear at the outset that the analysis that I will be presenting is my own. It is based on my activity in the Ukrainian community in North America and represents a position that has not yet been properly enunciated by anyone on behalf of the younger generation in our community. I believe it is truly representative of a general position that most of the younger generation in ODUM would like to adopt, if given the opportunity to do so. Much of my analysis is based on my understanding of the actual social processes occurring in our community. Sadly, however, very few people in our community are qualified to speak authoritatively on the sociology of minority-majority group relations and assimilation processes. Yet these topics are central to our communities continued existence as a thriving and dynamic social grouping.

Let us examine some of these social processes before we progress to an analysis and a view towards the future. I have used the terms "new generation" and "older generation" and not because I choose to engage in rhetoric on the generation gap, but because generation has been shown to be a powerful factor in ethnicity and possibly the most powerful determinate of ancestral language knowledge. It should be obvious to all of us, without the help of sociologists, that there is a vast difference between a member of our community born in Poltava, Ukraine, and one born in Toronto, Canada.

Traditionally, our community has been tied generationally to the Old Country. Most recently, in the post World War II period this connection was rejuvenated and the community revitalized by an inflow of new immigrants. Another rejuvenation is not presently foreseeable and we are faced for the first time with the probability that in the 1980's over 90 per cent of our community will be North American or "native-born." Clearly, this will lead to a redefinition of the community's relationship with the Old Country. Furthermore, it should be clear that Ukrainian ethnic survival will be based entirely on developing one's own resources here in North America. The stage is now set for the development of a dynamic and innovative new Ukrainian culture in North America, or alternatively, for accelerated assimilation into the mass market society of multinational corporations where culture is irrelevant — anglo or otherwise.

In the first decade of this century almost 100 per cent of Ukrainians in North America were rural

based. Since World War II, the rural-urban shift has been as dramatic as the "native-born" shift. Today Ukrainians are moving to the cities at a rate higher than that of the national average. We will be an overwhelmingly urban population by the end of the 1980's. How will we attempt to deal with the fact that our cultural tradition in the Old Country as well as the Diaspora is that of a rural, peasant culture based on rituals associated with the seasonal calendar? Yet our community is now rooted in an urban, modern, technological society.

I don't want to go on at length with a statistical analysis and will highlight briefly language retention, religious affiliation and intermarriage. Using census statistics, the percentage of Ukrainians in Canada who will use Ukrainian in the home on daily basis will drop to between five per cent and zero per cent in the 1980's. Our community refuses to face the fact that despite its best efforts to date the high rate of language loss is a severe problem. In light of these facts why do we desperately cling to a definition of ethnicity based almost solely on knowledge of the Ukrainian language?

In terms of intermarriage, how are we prepared to deal with the fact that in the 1980's only 20 per cent of Ukrainians in Canada will marry other Ukrainians. In the churches in the 1980's, the number of Ukrainians who attend the traditional Ukrainian Catholic and Orthodox churches will drop below the fifty per cent mark for the first time. These facts illustrate the strong, and consistent changes in the history of Ukrainians in North America. These demographic rates point to a crucial period in the 1980's that will undoubtedly result in dramatic changes in our community structure. The nature and quality of these changes is what should be of primary interest to us. It is within our power to prepare and use these changes to strengthen our community, if we choose to do so. Alternatively we could let the momentum of time and continuing processes beyond our control destroy our community altogether.

At this point, I would like to address briefly but forcefully the question of change. There will be many people in our community who will be proud of the achievements to date, and rightfully so. Let me make it clear that I am not criticizing the activ-

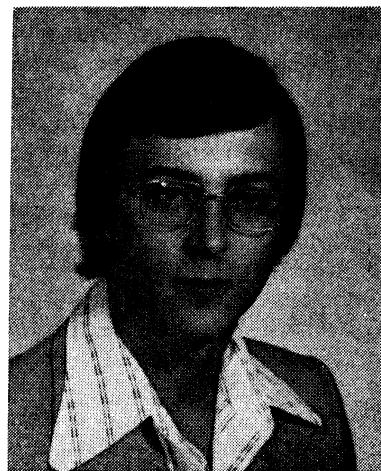
*) Український текст цієї доповіді буде в наступному числі.

ity of the past. Given the objective surrounding circumstances and the subjective state of our community, the forms and modes of organizational activity were completely suited to the needs of the people comprising our community in the past. But to continue in the same forms of activity is clearly going to lead to the complete disorganization of our community as a cohesive social unit. The absolute necessity for change should be apparent to everyone. Except of course for the hardline "super-nationalists," hardline "language-chauvinists," and the hardline "intermarriage-racists." These people represent an ideology suited to the past, where they are intellectually rooted. The 1980's represent a challenge in the future. A future, as I have stated that may mean that only 20 per cent of Ukrainians in our community will know the Ukrainian language and virtually zero per cent will use it on a daily basis. That is an awesome statement! A demographic statistic which is crying out for, and demands a clear reply. But it can only be responded to by those who are willing to take the first step sincerely and acknowledge the need for change. For those interested, I will attempt a response.

In terms of generalized propositions, and on a theoretical level the problem of language should be addressed at the outset. It is of such significance that I have chosen to address you today in English. As I have said, less than 20 per cent of Ukrainians in our community will speak Ukrainian, and perhaps only 5 per cent will do so fluently. On the other hand 98 per cent speak English today, the majority of which do so as fluently as most graduates of our high schools. Why then do we cling to the belief that language is essential to our community? The answer lies in accepted community ideology, and levels of analysis that have not developed in complexity as our community has over the last three decades.

I will not challenge the community's belief that language is central to culture. In fact I would go further and say that language and culture are inextricable, both being Man's greatest creation. The cognitive functions of the brain itself have been related to language. There can be no argument with this.

However, it is a fallacy to state that the Ukrainian community will assimilate, if we do not continue to stress knowledge of the Ukrainian language. The concepts of "culture and community," as well as that of the "individual and community" are being confused by proponents of this idea. Language can survive if each family teaches its children the language, and does so successively: second generation family to third and fourth and so on. But can a community survive if its membership is dwindling? Related to this is a simple concept that is rarely understood in our community. That is: individuals may assimilate or unassimilate (as more and more now assimilation is thought of as a two-way process), but communities do not. Communities do not assimilate; they disorganize, (or reorganize). The extension of this is of course that language is not essential to the existence of our community. We could in fact retain a high degree of organization as a

**Дмитро Якута — Старший Виховник
Провідник ОДУМ-у**

Дмитро Якута весною 1979 р. закінчив чотири роки студій в Альбертському університеті в Едмонтоні, на соціологічному факультеті, одержавши ступінь бакалавра (В.А.). Тепер є в тім же університеті на другому році правничого факультету.

Дмитро успішно закінчив табори виховників і кілька років працював виховником і членом команди на виховно-відпочинкових та таборах виховників Юного ОДУМ-у. Він має найвищий ступінь в організаційній структурі ОДУМ-у Старшого Виховника Провідника (СВП).

На Ювілейнім З'їзді ОДУМ-у в Бавнд Брук Дмитро мав доповідь від третього покоління одумівців, себто того покоління, яке народилося в Канаді чи США і тепер має 18-25 років.

В останніх двох роках Дмитро був президентом Союзу Українських Студентів Канади (СУСК). Весною 1978 р. він подорожував по Китаї, як член делегації Товариства Канадсько-Китайських Культурних Зв'язків.

---

socially cohesive unit of people using a bilingual (Ukrainian-English) model. We would then retain a greater number of people in our community and ensure the continued existence of our community as an organized unit. There would then be individuals in this community in any given generation, who learn the Ukrainian language because of individual innate ability, desire to learn, resources, support and geographic location among other factors. That is, if the community survives then the language will survive through individuals who will come out of the community in any given generation and will maintain the link with culture.

I have been talking a great deal about "our community." This may be an ambiguous term. To the founders of ODUM "our community" meant a group of people who were and are rooted directly in Ukraine. It is paradoxical that although the primary focus of these people continues to be Ukraine, they have not had any official contact with Ukraine for over thirty years, for political reasons, although

their very existence, language, thought, and mannerisms are rooted in the Old Country. It is again paradoxical that the Old Country is no longer the primary focus when we speak of the younger generation and "our community." Fundamentally, the young people born in North America, are rooted here in North America. Ukraine will never be of primary concern to us, although we can never forget about the situation over there, if we are to be members of our community here.

Similarly, my generation does not think of "Freedom for Ukraine" in the same terms that the older generations do. Except for the lunatic fringe, it is unlikely that any of us would think of instigating violent activity to "Free Ukraine." Many of us would argue that that is a decision that only the youth in Ukraine today can make.

Generally, then, the underlying political ideologies of our community have changed when we speak of the younger generation. Ironically, as this generation is not rooted in Ukraine, it may be our duty to re-establish the formal links with Ukraine that our parents severed over forty years ago. It will be possible to do this as a result of changing community ideology. As I have said, my generation is fundamentally rooted in North America, and if there is one thing that is universally condemned by Ukrainian youth today, it is Old Country emigre politics. Perhaps this is unjust. If some took the time to acquaint themselves with the Ukrainian emigre political situation they might not be as negative towards it. But why should they? Whether condemning or condoning, what is more significant to our discussion is that for a generation rooted in North America, present Ukrainian emigre politics have very little relevance. Only by orienting themselves to the greater Canadian and American societies can Ukrainian emigre politics become relevant to today's generation. Certainly, of central importance to this whole area of discussion is the question of democracy. An ideal which is held in high regard by the Ukrainian community. Yet our major political institutions continue to function using non-democratic methods. As such they cannot maintain a representative function on behalf of our community, and the community will increasingly disregard the non-democratic, non-representative decisions of these institutions.

The relationship that our community has with the Old Country is of central significance to our existence. This relationship should be constantly reassessed, so as to always be relevant to our community as well as Ukraine. Our community can no longer be called a political emigre community. Believe me, we are now home-grown North Americans. But what then is our relationship with Ukraine to be?

Our purpose when we speak of Ukraine is going to continue to be the same: the creation of a Ukrainian state, on our united lands, through the independent will of the Ukrainian people. But what exactly is the Diaspora (our community) to do? Is there a function in our struggle that has to be specially done, independently, beyond the geographic boundaries of the Ukrainian nation? A function that is essential to the final completion of our historic

task. Is there in fact any such function? Without one our community cannot play a role, and cannot take part in the historic struggle.

Summarizing the above can say with certainty, that before "our community" lies one great historic task: to be a free spokesman, through which the whole world can hear the truth about Ukraine, the truth about her struggles, and about the use of force against her; to prepare the way for Ukraine to take part in international relations once the Ukrainian National Republic is re-established. The changes that I propose will allow our community to continue working on this task. But without changes, can anyone honestly say that there will be people willing to work on this task in the twenty-first century.

I have been speaking in very general terms about our community, as I felt it was necessary to do so before discussing specific proposals for ODUM in the 1980's. Before doing so it is necessary to discuss briefly also the need for a dynamic living Ukrainian-Canadian or Ukrainian-American culture. It is still not apparent to many people in our community that by attempting to preserve the Ukrainian culture by passing it intact to the next generation, they are sealing the fate of this cultural tradition. Only a dynamic culture can survive, and it is an impossible task to try and "preserve" Ukrainian culture here in North America. However, what we can do is develop a unique, sub-culture, neither Ukrainian nor North American, that can be a living culture both relevant to and serving the needs of its members. There is a great need for change in this respect as shown by statistics indicating that in the 1980's almost all of our community will be North American born.

The statistics and general theoretical discussion about our community have to be related to ODUM in formulations of specific propositions that will have a practical application. There is not doubt in my mind that ODUM, having existed and grown over the last 30 years to the stature of a respected youth organization in our community, will continue to be active in the 1980's. As will all existing Ukrainian youth organizations. There is room for serious speculation however on how many of these organizations will survive to the year 2000. Before discussing ODUM's chances into the year 2000 I would like to discuss some aspects of how ODUM functions organizationally.

ODUM is, and was since its founding in 1950 an organization modelled along the lines of a voluntary association. Membership is by choice rather than required. That is the voluntary aspect of the organization, but it would be proper to call all the people who work in ODUM volunteers also, because for the most part they do not receive any reimbursement for the work that they do. This type of organizational form may have suited the needs of post World War II Ukrainian immigrants, but it is inadequate for today's needs. We are a youth association serving the educational, social, cultural and recreational needs of today's youth. I believe that most of my generation would like to see a better and more varied program in each of these areas. To do so we

will have to specialize and professionalize our organization.

The professionalization of ODUM could set an example for other Ukrainian youth associations. To professionalize means that we will take our association beyond the volunteer level and pay staff on a full time basis to "program plan." Even one paid worker in the year 1980 would make a significant impact on the quality of ODUM programs around North America. The eventual goal would be to develop a small permanent staff and office. This would include an Executive Director to administer a central office that would facilitate communication between branches and then a Cultural Director, and Outdoor Recreation Specialist, and a Summer Camp Co-ordinator. Although some of you may not feel that this is feasible, for financial reasons. I am sure that it is within our means if we approach it seriously. Traditionally, the older generations have shied away from the whole idea of professionalization preferring the volunteer model. They should realize that volunteers can only accomplish so much. There is also a great deal of overlap, unco-ordinated activity, duplication of effort, waste of resources and finance, using the ad hoc methods of a volunteer structure. Hopefully a beneficial relationship could develop in the future between the permanent paid staff and the volunteers who would continue to play an essential role.

The concept of professionalization is also linked to that of centralization. To date there is a need for a strong central office in ODUM. Organizations need leadership, even if decisions are made democratically. Traditionally in ODUM the central body has not played as great a role as should have expected of it. For the most part this was due again to the volunteer nature of the organization.

The professionalization of ODUM should permeate to every level. To accomplish this we may have to co-operate in joint ventures with other youth associations. Something that has only been accomplished on a very token level by the older generations.

In terms of program ideas, I think that the development and stimulation of a North American culture could be enhanced by the use of cultural workshops, and culturally oriented camps. This would be in addition to the many other existing activities.

In terms of my discussion of the need for a re-examination of our relationship with Ukraine, I believe that ODUM should take the lead amongst our youth organizations and organizationally sanction and escort travel to Ukraine for the benefit of our

membership, notwithstanding political considerations. Every member of ODUM should have an opportunity to travel to Ukraine, as I am sure that every member would like to.

I have alluded to the fact that our community is going to change drastically in the 1980's. In line with this I think that ODUM should recognize the fact that it may have to operate using a bilingual model. We can prepare in advance, and use this change to the advantage of our community, or we can obstinately cling to our "Ukrainian only" model and be completely unprepared when the inevitable does occur.

The question of language also leads us to that of publications. There is a need for a new publication in ODUM that would supplement those who are not served by MOLODA UKRAINA. Alternatively, it could be argued that there is a need to change the format of MOLODA UKRAINA itself. Presently it is difficult for a young person in ODUM to engage in an exchange of ideas through the pages of MOLODA UKRAINA. This is primarily due to the fact that although all ODUM members speak Ukrainian, few are fluent enough to meet the high standards required by MOLODA UKRAINA.

Finally, in terms of specific proposals, ODUM should actively take up the cause of democratizing our community structures. In doing so, it will be taking up activity that should be of special relevance to its members, and will have the result of increasing the relevance of the bodies to all members of our community. In effect ODUM should be out in force, with at least fifty voting delegates at each of the upcoming congress of the UCC (Ukrainian Canadian Committee) and the UCCA (Ukrainian Congressional Committee of America). There should be a concerted lobbying effort to make the necessary constitutional changes so as to democratize these organizations.

In this paper I have attempted to challenge the very assumptions of ODUM's existence. To have done less than that would have been unfair to my peers, who will be responding to the challenge faced by ODUM in the 1980's. The ODUM of 1950 no longer exists, it has passed away unnoticed to us all, and has been replaced by the ODUM of the 1980's. The association we have today is fundamentally different from that of the 1950's if only because the membership now is predominantly North American born. We must address ourselves to the problems of the 1980's if we are to survive as an association, and as a community into the year 2000.

Ганна ЧЕРІНЬ

Ю В І Л Е Й Н Е

(З нагоди 30-ліття "Молодої України")

*I дутъ роки, ідуть декади
I, як зірници, ідуть річници,
Слова збираємо в скарбниці,
Скарбниці нашої громади.*

*Сивіє старше покоління,
Громади нашої коріння.*

*Та не сивіє Україна —
Вона незмінно молода.
Надходить наша юна зміна,
Як весняна в Дніпрі вода.*

*I поки сонце не погасне,
I поки в нас сумління ясне,
I поки наш Дніпро вибує,
I поки Бог нас не почує,
I поки не прийде година,
Коли воскресне Україна,*

*Нам треба йти в походи знову,
Боротись зброєю і словом.
I наше слово молоде
Вже тридцять літ із нами йде.*

Група учасників на кобзарськім таборі на оселі УПЦеркви "Всіх Святих" біля Пітсбургу в Пенсильванії, 1980-го року.

Дівчата, зліва направо: Катя Турак, Лариса Зайців і Наталка Чорна.

Хлопці: Василь Корець, Орест Сушко, Петро Мельничук і Андрій Скрипняк.

Фото Ів. Корця

Олекса ГАЙ-ГОЛОВКО

*Дубовий стіл, кутя на вовнянім рядні.
Дідух і образи у синьому смерканні.
Хіба забути мені мої Різдвяні дні,
Що відлетіли на співучих санях?*

*Дванадцять страв на тесанім столі
І тихий шепіт шелестів у хаті,
Й подяка Богові і матері-землі
За дари щедрі і багаті.*

*У дзвоні неба молодик дзвонив,
А зорі білі свічі піднімали.
У віковічних звичаях народ мій жив
І віковічні мудроці народ мій осіняли.*

*Та от прийшли під злючий вітровій
Червоні апостоли в нашу хату
І наші думи зранюють у ній,*

*I хоч рука ця — вражая, чужа
Мечем своїм розп'яття затуляє,
Але розп'ята українська душа
На третій день з успіння воскресає.*

*I палять нечисть блискавки у прі
I громів б'ють заливні копита,
I корчаться червоні упірі,
Що хочуть українську душу вбити.*

Вінніпег, 6. I. 71

ПОПРАВКА

В листопадовім числі журналу (294) автор нарису "Перші Ювілейні Рефлексії" (стор. 11) був Микола Вірний, а секретар ГУ ТОП-у Канади (стор. 14) — Галина Савранчук.

Редакція

ARMADALE MEAT PRODUCTS LTD.

НАЙКРАЩІ М'ЯСНІ ВИРОБИ

В ТОРОНТО І ОКОЛИЦІ

Крамниця при вул. Блюр коло Джейн
Власник ІВАН ЛЕХНОВСЬКИЙ

2404 Bloor St. West
Toronto, Ontario M6S 1P9

Tel.: (416) 767-3424

ПРИВІТАННЯ

Дорогий Ювіляте,
Шановний пане Д. Пригорницький!

Залишивши свою рідну Україну, Вам прийшлося відзначити 80-ий рік Вашого життя далеко від м. Києва, чарівного Дніпра і його мальовничих берегів. Дозвольте ж нам, від імені ОДУМ-у передати Вам якнайкращі побажання і побажати многих Вам літ!

Пан Д. Пригорницький з цієї нагоди подарував на пресовий фонд ж. "М. У." 80 дол.

Щиро дякуємо за щедрий дар.

Редакція і адміністрація "М. У."

ЗВЕРНЕННЯ!

Сповняється тридцять років від появи журнала "Молода Україна". Щоб корисну працю, міг наш журнал і далі виконувати, потрібно фінансової підтримки.

Це не є таємниця, що в теперішніх економічних тяжких умовах більшість української преси є в скрутному стані, і мусить змагатись за своє існування.

Тому звертаємося до кожного передплатника, кому не є байдужа доля нашого журнала, підтримати його своїми пожертвами та поширювати серед своїх приятелів і знайомих.

Звертаємося до всіх людей доброї волі стати передплатниками журналу "Молода Україна", а з надходящими святами Різдва Христового вислати також свою коляду на пресовий фонд "Молодої України".

Маємо надію, що наші передплатники не злегковажать, а повністю підтримають цей заклик.

Імена жертвовавців будуть подані в журналі. Коляду просимо слати на адресу "Молодої України".

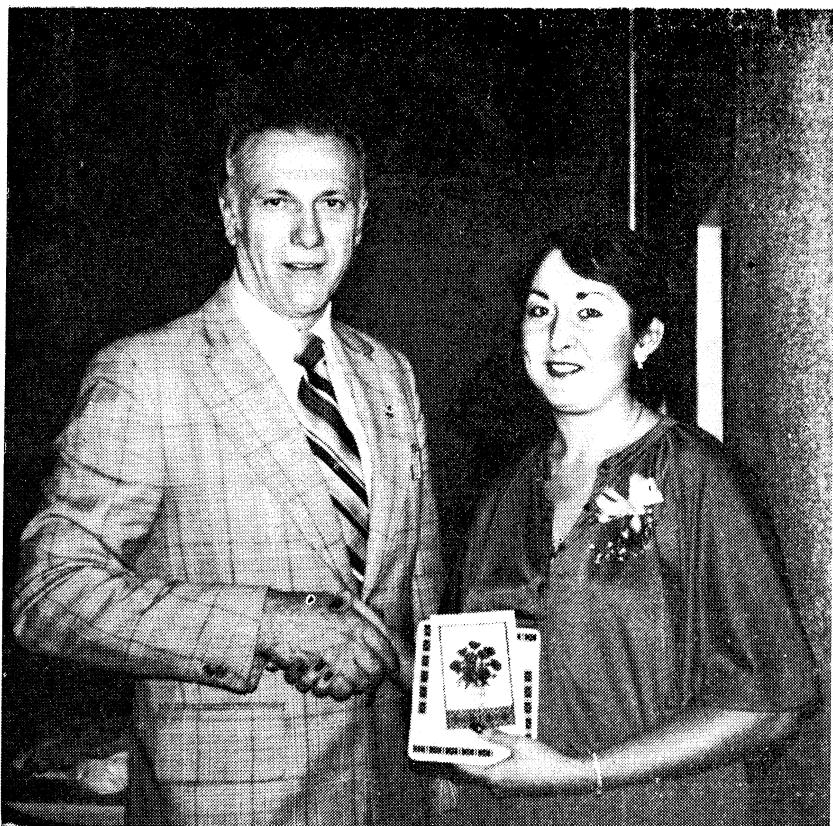
ВЕЛЬМИШАНОВНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ!

Гляньте на число журналу "Молода Україна", та число поруч Вашої адреси на обкладинці. Якщо число поруч Вашої адреси є менше від числа журналу, то у Вас є заборгованість.

Читачі в США! Пересилайте свою належність на адресу головного представника в США, адреса є в журналі (на 2-ій стор. обкладинки "Молодої України").

Адміністратор "Молодої України"

Ліда Савер вручає нагороду І. Федорові Білашу.

Торонто, 14 листопада 1980 р.
Фото Наталки Сандул

Ансамбль "Булава" під час виступу на одумівській забаві.

Фото Наталки Сандул

ЗАБАВА ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 30-ЛІТТЯ ОДУМ-У В ТОРОНТИ

Нам усім відомо, що в 1980 році ОДУМ святкував 30-ліття своєго існування. По містах, де існує ОДУМ, філії відзначували це свято.

І в Торонті, при кінці цих святкувань, філія влаштувала забаву, яка відбулася в п'ятницю 14 листопада 1980 р. Початок був о 8-ій годині. Пригравала оркестра "Соловей".

Через деякі перешкоди, нам не вдалося Мати забаву в суботу. Це була головна причина, що не було аж так багато присутніх. На думку цього автора — особи, яким ОДУМ справді був і є близьким — прибули. Ми не говоримо про тих, що були хворі, чи тих, що працювали.

Всі присутні весело забавлялися. Під час вечора Ліда Савер від імені філії нагородила пана Федора Білаша за його безперестанну і віддану допомогу та підтримку нашій молоді. Під час вечора було декілька розіграшів — виграли пан Іван Корець, пан Шевченко та пан Степан Кравець.

Під кінець забави завітав до нас асамбль "Булава", котрий весело розважав гостей своїми жартами, танцями та співом.

Забава пройшла успішно. Це напевно, бо гості танцювали до кінця.

При цім я хочу висловити болячі питання молоді, котра належить до управи філії, та викновного комітету Юного ОДУМ-у. Можливо ці самі думки турбують і деяких старших.

ОДУМ проіснував тридцять років. Сьогодні ми бачимо, що в роях все менше і менше молоді. Де є наши діти? Бачимо, що вони справді ніде не належать. Приймаючи це все під увагу, торонтонська філія старається дати різноманітну програму, цікаву для всіх. Були в нас поїздки — наприклад, до Стратфорду на п'єсу "Лонг Дейс Джерні", поїздка на коні, товариські вечори, забави, фотографічний клуб, та фільмові вечори. А в новому 1981 році ще більше заплановано.

Тож, наша управа філії звертається до молодших членів, та всіх тих, що чомусь не приходять, допоможіть нам знову зміцнити ОДУМ. Присилайте своїх дітей до Юного ОДУМ-у. А ви

молодші та старші члени філії — колишні і теперішні, приходять самі на наші засідання, та дайте нам знати, що вас цікавить, щоб ОДУМ знову діяв у такім самім енергійнім дусі, як у перші роки його існування.

Наталка САНДУЛ

ПОЇЗДКА ОДУМІВЦІВ У СТРАТФОРД

В неділю 2-го листопада ОДУМ влаштував прогулянку до Стратфорду, Онтаріо, побачити п'есу Юджіна Онієла "Long Day's Journey into Night".

Ця п'еса — автобіографічна. Юджін Онієл народився в 1888 році й умер в 1953 році.

Джеймс Онієл, батько автора, був один з найвідоміших акторів того часу. Його найбільш знана роль була в п'єсі "Граф Монте Крісто". Він роз'їжджив 25 років по Америці, виконуючи цю роль.

Елла, мати Юджіна, була дуже соромлива і дуже віруюча католичка. Вона була вихована монашками в монастирі. Їй було досить тяжко бути дружиною такого славного артиста, якого півциганське життя було б тяжко зрозуміти будь-кому. Вона часто не знала, що робити з собою.

Як Елла родила Юджіна, було багато ускладнень і їй забрало багато часу прийти до себе. Їй лікар давав морфін, який в той час вживали як Медицину, і вона стала наркоманом.

Родина Онієлів була на турах майже круглий рік, і ніколи не мала постійного дому. Мала тільки літню дачу в Коннектикат, яку Юджін назавв "Дача Монте Крісто". Дія якраз і відбувається в цій дачі.

Юджін ходив до університету Принцтон, але тільки один рік. Тоді блукав з праці на працю. Захворів і пробув 6 місяців у санаторії через туберкульозу. Вийшов, маючи 24 роки і почав писати п'еси.

В 1920 році він одержав нагороду Пуліцера за п'есу "За горизонтом". У наступних 25 роках Юджін написав силу-силен-ну п'ес.

В 1936 р. він одержав Нобелівську нагороду з літератури. В 1953 р., маючи 65 років, він умер після тяжкої недуги.

Оксана (Безкровна) і Федір Шевченко.

Фото Ів. Корця

До Стратфорду їздили: Людмила Дрозд, Петро Критюк, Ліда Савер, Олекса Лемеза, Наталка Семеген, Віра Харченко, Роман Гусаревич, Марія Критюк і Василь Тимошенко. Поїздка була дуже цікава й повчаюча.

Ліда САВЕР

ВЕСІЛЛЯ ОКСАНИ БЕЗКРОВНОЇ І ФЕДОРА ШЕВЧЕНКА

**«Уривок із слова старости
Ів. Данильченка, Лондон, 2. 8. 80)**

Спочатку кілька слів про Оксану. Оксана є сиротою зі сторони батька з малих років. Її мама прикладала всіх зусиль, щоб виховати свою одиноку донечку на зразкову українську дівчину.

Оксана скінчила курси українознавства і належала до недільної школи при Катедрі св. Володимира в Торонті. Належала до Юного ОДУМ-у та торонтської філії ОДУМ-у.

Виховувалася на одумівських таборах, яких ніколи не пропу-

скала, а мама ішла працювати до кухні, щоб покрити кошти її пereбування.

Належала до одумівського хору "Молода Україна", а пізніше до ансамблю бандурристів ім. Гнати Хоткевича, де їй була інструктором гри на бандурі.

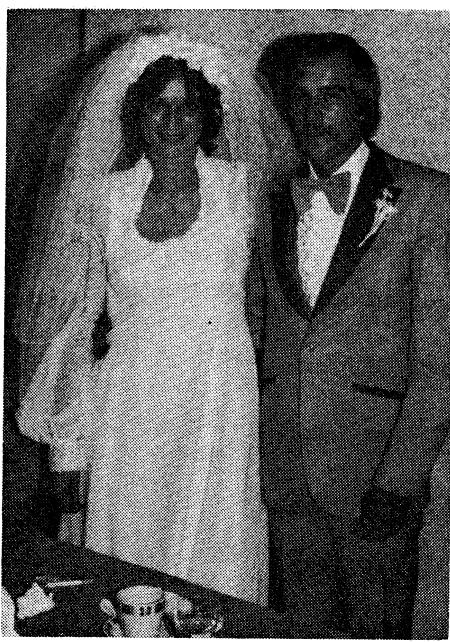
Належала до одумівського танцювального ансамблю "Веснянка".

Закінчила університетські студії в місті Лондоні, дістаючи диплом зубного технолога і тепер працює по фаху.

Минулого року зорганізувала групу бандурристів при філії ОДУМ-у в м. Лондоні та є керівником тієї групи.

Є активним членом філії ОДУМ-у в м. Лондоні. Запізналася з Федором на одумівських таборах. Як бачите, табори дають не тільки виховання Молоді людямі, а їй шлях до творення українських родин.

Оксано, знаючи твого тата, я певний, що він був би гордий за твоїся осяги і тішився б тим, що ти одружилася з гарним українським хлопцем.

Леся (Вакуловська) і Юрій Ягодкін.

Торонто, 16 серпня 1980 р.
Фото Ів. Корця

Федір виростав і навчався в українській і канадській школах у Лондоні. В 1979 р. закінчив Феншов Коледж з дипломом технолога - будівельника і з того часу працює за фахом.

Всі свої молоді роки, під час літніх вакацій, перебував на одумівських таборах. Був виховником. Є активним членом філії ОДУМ-у міста Лондону, тепер виконує обов'язки першого заступника голови філії.

Як вже було згадано, з Оксаною познайомився на одумівських таборах.

Дивлячися на вас, молода весільна пара, мені пригадується гарна наша приповідка — "Українському роду не буде переводу".

Нехай же Всевишній пошле вам щастя, любов та всього найкращого в вашому молодому житті.

Щастя Вам, Боже, на многій літа!

ЛЕСІ І ЮРКОВІ

У церкві соняшно і ясно,
Весільних гімнів лише спів.
А молоді стоять — прекрасні,
Як пара білих голубів.

Їм рідна кров і рідна віра
Скріпили дружбу і любов, —
А це для щастя певна міра,
Для вірності одна з основ.

Серед мільйонів, в морі люду
Один одного ви знайшли.
І ось весілля, ніби чудо.
Що краще трапиться коли?

Живіть щасливо і кохайтесь.
Дай Боже, гарних Вам дітей.
До України пригортайтесь,
До наших гасел та ідей —

Тоді не будете самотні
В обіймах милої сім'ї.
І буде сонце, як сьогодні,
Завжди Вам сяяти в житті.

Ганна ЧЕРІНЬ

16 серпня 1980 р.

Надія (Цибенко) і Денис Гунькевич.

ВЕСІЛЛЯ НАДІЇ І ДЕНИСА

В суботу 12-го липня 1980 року в Катедрі св. Володимира в Торонто, Онтаріо, таїнство вінчання прийняли Надія Цибенко і Денис Гунькевич. На весільному прийнятті були різні привіти. Друкуємо вітання керівника ОДУМ-івського ансамблю бандуристів ім. Г. Хоткевича — Валентини Родак.

Редакція

**

Шановні отці, гости,
дорогі Надю і Денисе!

З радістю Петро і я вітаємо Вас з Великим Святом у Вашому житті.

"Хай справжнє щастя
В день Вашого вінчання
Господь благословить,
А сильна віра і любов щира,
Ваш кожний день кріпить".

Бажаємо Вам від широго серця міцного здоров'я та довгих літ щасливого подружнього життя. Рівно ж, від членів одумівського ансамблю бандуристів ім. Гнати Хоткевича — щирий привіт і найкращі побажання на новому шляху.

Господар вечора, Олександр Харченко, згадав про активність молодої, тепер Надії Гунькевич, в організації ОДУМ. Дозвольте підкреслити про її участі в одумів-

ському ансамблі бандуристів ім. Г. Хоткевича. Надія була однією з перших восьмичленної групи ансамблю, який був організований в 1966 році і був першим молодечим ансамблем бандуристів у Канаді. Надя не тільки була членом протягом 10-ти років, вона також допомагала в праці ансамблю і згодом стала заступником диригента, була на кобзарських таборах, довший час співала в хорі "Молода Україна", була в управі хору, часто пригравала хорові на фортепіано, а маючи гарний альт, співала в менших гуртках. Приємно мені згадати, що в юному ОДУМ-і, коли я була виховницею, Надя була членом гуртка, а за деякий час сама стала виховницею в юному ОДУМ-і. Я гадаю, що вся ця праця з молоддю допомогла скромній, але дуже доброї вдачі і здисциплінованій Надії вибрati цікаву і дуже задовільнячу кар'єру — вчителювання.

Дорога Надю, за Твій вклад у культурно-мистецькій ділянці при ОДУМ-і ще раз дякую і надіюсь, що в скорому часі ти з допомогою свого чоловіка знову будеш мати час нам допомагати.

Від членів ансамблю прошу прийняти подарунок на довгу згадку.

(Вручено картину М. Левицького "Козак Мамай").

Галі (Кротенко) і Жан Роджерс

ВЕСІЛЬНІ ДЗВОНИ В СТ. КЕТЕРИНС

В суботу 31 травня 1980 р. в Ст. Кетеринс, Онтаріо, відбулося вінчання колишньої одумівки Галі Кротенко і Жана Роджерса.

Вінчав молодих у церкві Св. Михаїла отець Критюк у супроводі церковного хору під диригентурою п. Мельника.

Весільне прийняття, з дотриманням українських традицій, було в церковній залі. Господарем був старший брат Галі Олександер.

Привіти новоодруженим складали батьки молодих та хрещена мама Галі. На кінець молоді поєднували батькам за те, що їх виховали і допомогли здобути освіту та що зробили таке пишне весілля, а гостям за те, що прибули і звеличали його.

Галі Кротенко закінчила коледж і курси українознавства в Ст. Кетеринс, Онт. Вона була виковницею на літніх таборах ОДУМ-у і присвятила багато праці в своїй філії. Галі також була членом капелі бандурристів ім. І. Котляревського в Ст. Кетеринс.

На другий день, в тім же будинку, були поправини, де співали весільні пісні.

На заклик п-ні Т. Сідельник була переведена збірка, з якої було виділено 25 дол. на цей журнал.

Бажаємо новоодруженим Галі і Жанові багато щасливих літ, а батькам радості.

Тамара Кошарна

ВЕСІЛЛЯ ДЖЕРАЛДА ТА АНАСТАСІЇ

15-го листопада 1980 р. в церкві Св. Андрія в м. Торонто, Онтаріо, отець Б. Горгіца довершив вінчання Джералда Ларсона та Анастасії Журавель, при гарному співі церковного хору. Весільне прийняття відбулося в церковній залі.

Батьки молодої — п-во Марія і Григорій Журавель під звуки оркестри вітали гостей, а опісля з хлібом і сіллю вітали Молоду пару. Перед вечерею, господар п. Федір Білаш представив гостям молоду пару, дружок та дружбів. Дружками були Ірина Волинець, Надія Свистун і Юlia Чумак, а дружбами — Віт Сегерс, Микола Журавель і Джан Динеко. Страстю був п. О. Свистун, а свашкою п-і Ніна Гірченко.

Отець Богдан Горгіца розпочав вечерю молитвою і благословенням страв. Тоді на честь молодого подружжя присутні проспівали "Многая Літа". Після вечери під звуки нашої чудової оркестри "Соловей" з м. Торонто, гості, а особливо наша молодь, весело забавлялася допізна.

В неділю відбулися поправини в хаті п-ва Марії і Григорія Журавель. Втомлені після веселого весілля засіли всі за стіл і під час обіду бажали здоров'я господарям дому та їхнім дітям.

Не забули і за нашу українську пресу. Було зібрано 55 дол., з них 30 дол. на журнал "Молода Україна" і 25 на "Українські вісти".

Всім жертвовавцям щира подяка, а молодій парі Анастасії і Джералду на шляху подружнього життя в Америці бажаємо щастя, здоров'я та широї любові, а батькам багато радості і потіжі.

Присутній

ВЕСІЛЛЯ В СТ. КЕТЕРИНС

Все гарно стається як подвоюється чи парується, і так було в родині пані А. Кротенко.

Разом виростали дві дочки і дав Бог, щоб вони і повиходили заміж в одному році. Галі одружилася в травні, а 1-го листопада Люда.

В суботу гарної погоди першого листопада, молода пара Люда і Роберт Онгаро взяли шлюб в Українській Православній Церкві Св. Михаїла. Вінчав отець Критюк.

Весілля було в церковній залі. Головний стіл прикрашував коровай, який спекла бабуся молодої пані Дора Бобро. Під час урочистого прийняття, яке поблагословив о. Критюк, були привіти молодятам від родичів та зачитано телеграму від дядька Люди Петра Сідельника і родини, а молодий склав подяку мамі молодої за те, що виховала і вивчила дочку — сьогоднішню молоду.

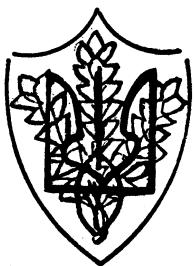
Люда вчилася в Ватерлу університеті і належала до українського клубу при університеті, а українську школу закінчила в Ст. Кетеринс.

На другий день, за звичаєм, були поправини в колі рідних та друзів і на добру згадку присутні гості зробили збірку на українську пресу із чого було призначено 20 дол. на "Молоду Україну".

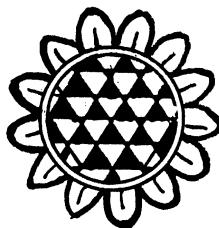
Бажаємо молодій парі щасливого родинного життя, а батькам радості від молодого подружжя і майбутніх внуків. Щастя Боже!

Тамара Кошарна

СТОРІНКА ЮНОГО ОДУМУ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ УСІХ ВАС ВІТАЄМО!
ЩАСТЯ, ЗДОРОВЯ УСІМ БАЖАЄМО!
А ВИ, ДІТИ, В БУДНІ Й НЕДІЛІ
БУДЬТЕ ЗДОРОВІ, ВЕСЕЛІ, ЩАСЛИВІ!
ХРИСТО С РОДИВСЯ!
СЛАВМО ЙОГО!

ЩАСЛИВИЙ СВЯТИЙ ВЕЧІР

Сьогодні Марічка дуже поспішала додому. Насилу дочекалася вона останньої години навчання в школі. Сьогодні Святий Вечір, а завтра Різдво. Марічка дуже любить Різдвяне Свято. Тоді так гарно вдома, так гарно в церкві...

Мабуть мамуся вже прилагодили Святу Вечерю. А ялинку ще вчора тато приніс знадвору й Марічка вже прикрасила її: і янголик вгорі під зіркою, і кольорові ланцюжки й золоті горішки... Тільки все якось не так весело на душі, як завжди було в цей вечір. І тато й мама потихеньку сумують. Це теж бачить Марічка й знає чому... Ось уже скоро рік, як братік Юрко поїхав від них у далеку подорож на великім кораблі. Він минулого року закінчив морську школу та поступив на службу до морського флоту. Часто присилав він листи до тата й мами, багато цікавого в них оповідав про всі ті країни, де встиг уже побувати, і ніколи не забував він своєї сестри — Марічки. Завжди кілька привітних, веселих слів було для неї. Завжди обіцяв привезти Марічці гарних гостинців зі своєї подорожі, а... от уже другий місяць, як перестав писати... Мама й тато пітиали скрізь, що сталося й от сказали, що під час великої бурі на океані той корабель, де був Юрко, розбило й досі не знають, де всі люди з корабля, хто живий, хто загинув, але потішають, що мабуть усі врятувались, тільки ще не мають вістки про них.

І яке ж це буде свято без Юрка?... — З такою думкою добігла дівчинка додому та перестрибуочи по два-три ступні, піднялася по сходах і ввійшла до їхнього помешкання. Вже темніло. В ідалльні коло ікони мамуся засвітила лямпаду. В свіtlі їй привітно всміхалася на іконі Мати Божа до Ісусика. Було тихо й якось ще більше сумно, як завжди в останній час. Мама ще поралася в кухні, але все вже було готове. Стіл був накритий вишиваною скатертю. Там уже лежав рум'яний Різдвяний калач, а на пучечку сіна стояли полуники з кутею та узваром.

...Мабуть треба вже прилагодити посуд для вечері. Піду запитаю в мами... — подумала Марічка, й побігла до кухні.

— Я вже прийшла, мамо... — почала Марічка та замовкла. — В мами очі червоні, плакала?... — несміливо вона запитала мами. — Де тато, мамусю? Вже смеркло, може лагодити посуд для вечері?

— Так, донечко, — відповіла мама. І зідхнула... — Будемо починати вечерю. Тільки сьогодні Святий Вечір і ти постав таріль для Юрка теж. Його нема з нами, то хоч його місце, його таріль буде між нас... — В голосі мами забреніли слізози.

— Добре, мамо... — і Марічка швидко вибігла з кухні, щоб і собі не розплакатись.

Незабаром усі зібралися до ідалльні. Не сміявся і не жартував тато з Марічкою, як завжди. Дівчинка потихеньку сіла на своє місце. Мама засвітила свічку.

— Ну, що ж, будемо вечеряти, Іване?... Вже перша зірка засвітилася... Хоч і нема з нами нашого Юрка, то може вона і йому десь засвітить.

Тато похилився. Мимоволі очі всіх звернулися на місце, де стояло порожнє крісло, а перед ним на столі Юрків таріль, що прилагодила Марічка.

Тато почав молитися. Слова молитви промовляв уголос, а за ним їх повторювали потихеньку мама й Марічка, а в думці бриніли інші слова, якими вона зверталася до Божої Матері, що ласково всміхалася до неї з ікони (так їй здавалося). "Пречиста Діва Маріє, верни нам нашого Юрка, верни нам його..."

У цю мить за дверима почулися кроки, хтось уявився за двері, пробував відчинити, тоді задзвонив.

— То, мабуть, хлопець, що газету носить, по гроші прийшов, — сказала мама.

— Я зараз. Таж двері не замкнені... — Відповів тато та й пішов до передпокою. Та ще він не встиг переступити порога, як двері відчинились і в них стояв Юрко в морській уніформі з валізкою в руках.

— Юрчику! Синку! — скрикнула мама, а тато вже обіймав хлопця. А Марічка? Вона вже протиснулася поміж татом і мамою й повісила братікові на шию.

— Отож бачиш, отож бачиш, яка несподіванка для нас! — щебетала вона.

І який то був щасливий Святий Вечір, тако-го, здавалося, ніколи не було в цій хаті. Весело вечеряли, сміялися, гомоніли. Після вечері засвітили ліхтарики на ялинці та співали коляди. А потім Юрко оповідав про свої пригоди на морі. Марічці він привіз багато гарненьких мушельок, прикладав до її вушка й казав:

— Слухай, як шумить у мушельці, це хвилі говорять!

Так із мушелькою в руці й заснула Марічка та снилися їй хвилі, а на них Юрко в човні. Над човном простягла руки Пречиста Діва, ніби захищає його...

Ніна Наркевич

"Снігурочка і Дід Мороз
В гостях сьогодні в нас!"

Ілюстрація Христини Бродгед
Гамільтон, Онт.

У НАС СЬОГОДНІ ВЕСЕЛО

(Дитяча-святкова)

У нас сьогодні весело
У школі і в садку:
Ялиночку принесено
З зеленого ліску!

В ялиночки сніжиночки
Між вітами блищають,
Хороші подаруночки
Під вітами лежать.

Як радісно і весело
У цей святковий день,
Танцюєм круг ялиночки
Співаємо пісень!

ДРУГИЙ СВІТОВИЙ КОНКУРС ДЛЯ МОЛОДІ ІМ. МАРУСІ БЕК

Проголошення II конкурсу для молоді — "Україна в англомовних виданнях", відбулося в кінці 1979 року в українській пресі по всьому вільному світі. Конкурс охоплює українську молодь від 14-ти до 24-ох років.

Учасники конкурсу повинні слідкувати за доступною для них англомовною пресою від 1-го січня до 31-го грудня 1980 року, збираючи всі матеріали, які відносяться до України й українців та оформлювати їх у збірники. Після закінчення цього терміну, збірники слід відсилати до Комітету Світового Конкурсу для молоді не пізніше 31-го березня 1981 року, на адресу:

**Ukrainica. — 3061 Firestone Dr.,
Sterlings, Mich. 48077, USA**

Оцінюватиме збірники та призначатиме нагороди жюрі у складі: мгр. Володимир Баран, голова, мгр. Віра Андрушків, інж. Іван Ралич, мгр. Таїса Розгін, д-р Валентина Савчук, члени.

Для найкращих збірників визначено нагороди у такій сумі: перша нагорода — 500; друга — 300; третя — 200 доларів. Крім нагород, ще будуть грошові відзначення для кращих збірників.

Пригадуємо, що українські видання англійською мовою та переклади з української на англійську мову виключаються із джерел для конкурсу.

При цій нагоді, подаємо ще раз імена нагороджених учасників I-го конкурсу для молоді "У пошукуванні України в англомовних виданнях", який відбувся у 1978 році. Роман Василин (Енсіно, Каліфорнія), отримав першу нагороду, Олександер Прончик (Асторія, Нью Йорк) — другу; Донна Несторович (Воррен, Мічіген) — третю. Відзначення в сумі 75 доларів отримали Тарас Коновал (Арлінгтон, Ілліной), та Ірина Смик (Детройт, Мічіген). Усім іншим учасникам фундаторка I-го конкурсу д-р М. Бек особисто подарувала книжку "Українці в Америці" Мирона Куропася.

Завдання конкурсу для молоді "Україна в англомовних виданнях" — зацікавити українську молодь стежити за появою коментарів про Україну й українців в англомовній пресі держав вільного світу та цим поширювати свій національно-політичний світогляд, виробляти думку, пізнавати українські проблеми в насвітленні цієї преси. Озброєна пошироною, таким чином, обізнаністю з українським питанням, молодь зможе принести чимало користі для української справи і в суспільстві держави своєї приналежності, і в українському громадському житті. Надіслані збірники створять цінний архів матеріалів, на якому зможуть базуватися огляди думки в англомовній пресі про Україну та українців у даний період часу, скільки та в якому аспекті було приділено нам уваги в країнах вільного світу, як також цей архів буде джерелом для майбутніх дослідників та істориків.

SIPCO OIL LTD.

HOME COMFORT DIVISION

83 Six Point Road
Toronto, Ontario M8Z 2X3 — Tel. 232-2262

1. Доставляє найкращої якости опалову оливу та дає безкоштовне чищення печей і обслугу
2. Вкладає і фінансує нові печі ("форнеси")
3. Вкладає прилади до звогчування повітря ("гюміфайрс")
4. Все фінансуємо на догідні сплати

— 24-годинна обслуга —

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ВДЕЛЬ І ВНОЧІ:

232-2262

Свої рахунки можете платити безкоштовно у Community Trust Co. — 2299 Bloor St. W.

Провадимо також власні бензинові станції під назвою **SIPCO**. Просимо наших відборців заіджджати до наших **SIPCO** і наповнити авта бензиною.

**ДОПОМАГАЙТЕ, ЦІКАВТЕСЯ СВОЇМИ
ДІТЬМИ — ДАЙТЕ ЇМ нагоду проявити
себе в рядах ОДУМ-у!**

R. CHOLKAN & CO. Ltd.

2190-B Bloor St. W. — Toronto, Ont.

INSURANCE FOR: FIRE, AUTO, LIFE
УСЯКОГО РОДУ АСЕКУРАЦІЇ ВІД ВОГНЮ,
НА АВТА, ВІД КРАДЕЖІ, НА ХАТУ.

Телефонуйте до

ЯРОСЛАВА КОВАЛЯ

Tel.: 763-5666

КРЕДИТОВИЙ СОЮЗ

- Платить за різні щадничі плянни **9 - 13 %**
- Дає малі і велики особисті і моргеджові позички, в міру можливостей
- Має життєву асекурацію на заощадження до \$ 2.000 на особисті позички до \$10.000 після вимог КЮМІС
- Має чеки особисті даром і для подорожуючих та платить 5% на чекові контра.
- Приймає оплати за газ, електрику, телефон і воду даром
- Дає різні фінансові поради
- Дає пашпортові гарантії
- Дає добру, точну, чесну і вчасну обслугу
- Дає добре кредитові звіти
- 30 років на службі Рідного Народу
- Вступайте в члени і щадіть ще ніж Вам треба позички, малої чи великої
- Позичайте на догідні сплати і низькі відсотки.

SO-USE CREDIT UNION LTD.

406 Bathurst St.
Toronto, Ont. M5T 2S6
Tel.: 363-3994

BRANCH OFFICE:

2258 Bloor St. West
Toronto, Ont. M6S 1N9
Tel. 763-5575

**ЧИТАЙТЕ
“МОЛОДУ УКРАЇНУ”**

**ПОШИРЮЙТЕ
ЦЕЙ ЖУРНАЛ
МІЖ
СВОЇМИ РІДНИМИ
І
ЗНАЙОМИМИ**

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД “МОЛОДОЇ УКРАЇНИ” ЖЕРТВУВАЛИ:

З поправин після весіль Галі і Люди Кротенко, переслали Тамара Кошарна	\$45.00
Склали під час концерту в Торонто з нагоди 30-ліття ОДУМ-у: В. і П. Родак, Л. і П. Дрозд, Л. і М. Лебединські, Л. і О. Харченко та Р. і Л. Ліщина	40.00
З поправин, після весілля Анастасії, дочки Марії і Григорія Журавель, передав Федір Білаш	30.00
О. Лисик, Ошава, Онт.	30.00
З нагоди одружження свого сина Федора з Оксаною, склали Ліда і Іван Шевченко з Лондону	25.00
I. Дубилько, Торонто, Онт.	11.00
B. Токар, Ніагара Фалс	11.00
I. Гордієнко, Гамільтон, Онт.	10.00
Пан Копил, з нагоди 30-ліття ОДУМ-у, Торонто	10.00
B. Побивайло, Бафало, США	7.00
M. Пришляк, Чікаго, США	7.00
B. Семітко, Чікаго, США	6.00
B. Павленко, Іслінгтон, Онт.	5.00
A. Хоменко, Морісвіл, США	3.00
L. Мірошинченко, Вудсайд, Н. Дж., США	3.00
A. Антоненко, Філадельфія	2.00

ПОПРАВКА:

В ч. 292 замість Ярослав Соколик має бути д-р Кость Бризгун — на фонд ОДУМ-у з нагоди 30-ліття, Торонто, Онт. \$30.00

В ч. 293 має бути Юрій і Таня Головатенко, Mississauga, Онтаріо, Канада \$10.00

Жертводавцям і прихильникам “Молодої України” щира подяка.

Редакція і адмін. “М. У.”

**

Хлопець, танцюючи з дівчиною, нахилився до її вуха й шепоче в задумі:

— Мені здається, що ми з тобою перебуваємо в диких африканських джунглях, а навколо нас прохолода лісів, співи птахів і рев диких звірів, а ти, боячись їх, все ближче й ближче тулишся до мене...

А дівчина до нього:

— Тепер я догадалася, чому ти танцюеш як слон.

N. - J. SPIVAK LTD.

R. R. 1.

LONDON, ONTARIO

(Pre-mix concrete)

VILLAGE DELI

СМАЧНІ М'ЯСНІ ВИРОВИ

фірми

СЕМИГЕНА

Крамниця на розі вулиць
Бересфорд і Блюр Зах.
в Торонто

Власник

ПЕТРО СТЕПУРА

258 Beresford Ave.
TORONTO, ONT.

Тел.: 767-3755

**
*

Поліцай зупинив молодця, який гнав автом з недозволеною швидкістю. У відповідь на запит поліцая водій авта пояснив:

— У мене задні червоні світла не світять, тому я їхав з такою швидкістю, бо боявся, щоб на мене ніхто не налетів.

**

Шотляндець пливе кораблем з Лондону до Единбургу і в кожному порту, куди запливає корабель, купує квитка до наступного порту. Коли його запитали, чому зін так робить, він відповів:

“Міг би ж корабель потонути десь на пів дороги або ще й раніше”.

**

Батько до сина, який почав вивчати в школі французьку мову:

— Ну, як тобі йде, сину?

— О, тату, я вже знаю як сказати по-французькому “прошу”, “дякую”, “вібачте”...

— О, це справді не абияке досягнення, бо цих слів я не чув від тебе навіть на нашій мові.

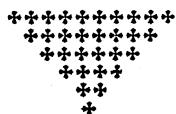
N. HAWRYSCHE
INDIAN ROAD CR.
RONTO, ONT.
P 2E8

294

Ціна 1.00 дол.
в США і Канаді

If not delivered please return to:

МОЛОДА УКРАЇНА
Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

Concrete Forming London Ltd.

LONDON, ONTARIO

(Foundations and floors.)

ROCHESTER FURNITURE CO. LTD.

ТРИ ВЕЛИКІ КРАМНИЦІ

Великий вибір хатніх меблів:
віталень, спалень, їдальень,
холодильники, пральні
машини, електричні і
газові печі, телеві-
зори, радіо.

TORONTO CENTRAL
423 College St. W. - Tel. 364-1434
TORONTO WEST
1121 Dundas St. W. - Tel. 535-1188
MISSISSAUGA
2150 Dundas St. E. - Tel. 276-4390

Е. ДУМИН

пропонує

ВЕЛИКИЙ ВИБІР
чоловічих, студентських
і хлоп'ячих костюмів
як також різних фасонів
і коліорів
СОРОЧКИ.

550 QUEEN STREET WEST
Toronto, Ontario
Tel.: 364-4726

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

"САМОПОМІЧ"

2351 W. Chicago Ave. — Chicago, Ill. 60622 — Tel.: (312) 489-0520

видає 6% дивіденди на звичайні ощадностеві конта

- Каса "САМОПОМІЧ" видає різні роди сертифікатів від 6.5% до 10% дивіденди
- Каса видає всі роди позик на вигідні умови.

ФІЛІЇ "САМОПОМОЧІ":

На півдні міста:

1923 W. — 51st Street
Chicago, Ill. 60609
Tel.: 476-9435

На північному заході:

5000 Cumberland Road
Chicago, Ill. 60656
Tel.: 625-9830